

สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยะเชิงเทรา

พัฒนา พงษ์ทับทิม

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม

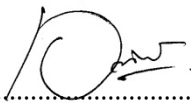
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

มิถุนายน 2561

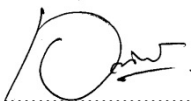
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

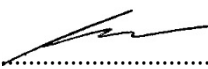
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ พัฒนิตา พวงทับทิม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

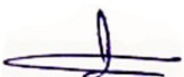
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

..... กรรมการ
(ดร.โชติศา ขาวสนิท)

..... กรรมการ
(ดร.สะถิระ เพือกประพันธ์)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)
วันที่.....15... เดือน.....มิถุนายน..... พ.ศ.2561.....

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีอันเนื่องจากการได้รับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร. เอกวิทย์ มณีธร ซึ่งได้ให้ความรู้ชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย จนกระทั่งการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัย สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งเพื่อนๆ ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนเป็นกำลังใจที่ดี ในการวิจัยครั้งนี้ตลอดมา

พณิศา พวงทับทิม

58920731: สาขาวิชา: การบริหารงานยุติธรรมและสังคม; ร.ม. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คำสำคัญ: สาเหตุ/ ความรุนแรงในครอบครัว/ ฉะเชิงเทรา

พัฒนา พงษ์ทับทิม: สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา (THE CAUSES OF FAMILY VIOLENCE: CASE STUDY OF MUANG DISTRICT, CHACHOENGSAO PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: เอกวิทย์ มณีธร, ร.ด., 83 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การศึกษาวิจัยเรื่อง “สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้แบบสอบถามปลายปิดที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นและความตรงเชิงเนื้อหา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการทดสอบสมมติฐาน และการทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square test)

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิง มีจำนวน 211 ราย ร้อยละ 53.0 มีอายุ 26 - 30 ปี มีจำนวน 186 ราย ร้อยละ 46.7 มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 191 ราย ร้อยละ 48.0 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 293 ราย ร้อยละ 73.6 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 164 ราย ร้อยละ 41.2 และมีสถานภาพโสด จำนวน 335 ราย ร้อยละ 84.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากกว่าปัจจัยด้านการศึกษาเป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.136 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.76 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.202 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.126 และปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.244 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาและสถานภาพมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่า ปัจจัยด้านการศึกษามีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

58920731: MAJOR: JUSTICE AND SOCIAL ADMINISTRATION; M.POL. SC.
(JUSTICE AND SOCIAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: CAUSES / FAMILY VIOLENCE/ CHACHOENGSAO

PANNITA PUANGTABTIM: THE CAUSES OF FAMILY VIOLENCE: CASE
STUDY OF MUANG DISTRICT, CHACHOENGSAO PROVINCE. ADVISORY COMMITTEE:
EKKAWIT MANEETHORN, Ph.D., 83 P. 2017

The study, entitled “the causes of family violence, case study of Mueang district, Chachoengsao province”. The objectives are to study the behavior of youth violence and the factors that are correlated with the severity of the behavior of youth in these areas. Chachoengsao, using a questionnaire validated end off and confidence straight linear content. By collecting data with a sample number of 398 people, statistics that are used in the research include Frequency, Percentage, Mean, Standard deviation and testing hypotheses by Chi-Square test.

The study found that the most of respondents are women. There are 211 people within 53.0 percent, 26-30 years of age are 186 within 46.7 percent, income(10,000-20,000 baht) are 191 within 48.0 percent, Bachelor degree are 293 within 73.6 percent, employees are 164 within 41.2 percent and singles are 335 within 84.2 percent. From analysis of the factors of family violence found that the respondents agree with the factoare of these violence, the levels of educational background is 3.77; standard deviation is 1.136, the communication is 3.76; standard deviation is 1.202, the economy is 3.75; standard deviation is 1.126 values and the society is 3.35; standard deviation is 1.244. The first of summary found that personal factors including gender, age, income, occupation, education level, and relationship are related to the causes of the family violence in Mueang district, Chachoengsao province; statistical significance at the level of 0.05. The second of summary found that social factors is associated with the cause of the family violence in this area; statistical significant at the level of 0.05. The third of summary found that the economic is related to the cause of the family violence in this area; statistical significant at the level of 0.05. The forth of summary found that the educational factors are related to the causes of the family violence in this area; statistical significant at the level of 0.05. And the last summary found that the communication factor is related to the cause of the family violence in this area; statistical significant at the level of 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามคำศัพท์	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว	8
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว	11
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความรุนแรงในครอบครัว	21
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดฉะเชิงเทรา	22
แนวคิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
3 วิธีการศึกษา	35
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	39
4 ผลการศึกษาวิจัย	41
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล	41
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว	44
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว.....	48
ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน	50
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
สรุปผลการวิจัย.....	59
อภิปรายผลการวิจัย	61
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้	65
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	70
ภาคผนวก ก	71
ภาคผนวก ข	75
ภาคผนวก ค	78
ประวัติย่อของผู้วิจัย	83

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1 จำนวนประชากรแยกตามเทศบาล และสัดส่วนจำนวนตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทน ประชากร	36
4-1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	41
4-2 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	41
4-3 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	42
4-4 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา	42
4-5 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ.....	43
4-6 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ	44
4-7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว	44
4-8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม.....	45
4-9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ	46
4-10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการศึกษา.....	47
4-11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการสื่อสาร	48
4-12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว	49
4-13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ	51
4-14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราจำแนกตามอายุ.....	51
4-15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราจำแนกตามสถานภาพ.....	52
4-16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราจำแนกตามระดับการศึกษา.....	53
4-17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	54
4-18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราจำแนกตามอาชีพ	55
4-19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมกับสาเหตุความรุนแรง ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจกับสาเหตุ ความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	56
4-21 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการศึกษากับสาเหตุความรุนแรง ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา	57
4-22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการสื่อสารกับสาเหตุความรุนแรง ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา	58

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมครอบครัวถือเป็นสังคมปฐมภูมิพื้นฐานที่สำคัญ ที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก ในระหว่างสมาชิก ซึ่งประกอบไปด้วย พ่อ แม่ และลูก ๆ ความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับความสัมพันธ์ ไม่ใช่เป็นเพียงปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลเท่านั้น แต่ความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในสังคมมาเป็นเวลานาน หากแต่สังคมไม่ได้ให้ความสำคัญต่อปัญหาดังกล่าวเท่าที่ควร ดังที่จะเห็นได้จากปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่มักถูกมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัว เป็นปัญหาเฉพาะสมาชิกในครอบครัว บุคคลภายนอกไม่ควรเข้ายุ่งเกี่ยว และการขาดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือความรุนแรงในครอบครัว ในฐานะอาชญากรรมประเภทหนึ่งส่งผลให้ความรุนแรงในครอบครัวยังคงเป็นปัญหาที่ซ่อนเร้นต่อไปในทุกสังคม และเป็นปัญหาสำคัญที่นำไปสู่ปัญหาสังคมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น (ปรีชา อุปโยคิน, 2556)

อย่างไรก็ตาม ประเด็นสำคัญที่จะต้องตระหนักคือ ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด หากมีการใช้ความรุนแรงขึ้นครอบครัวในชุมชนใด โอกาสที่สมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน จะตกเป็นเหยื่อจะสูงกว่าเป็นอาชญากรรมอื่น ๆ และในขณะเดียวกัน การใช้ความรุนแรงในครอบครัว เป็นพฤติกรรมทางอาชญากรรมที่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด โดยเด็กเล็กและเยาวชนตามชุมชน สามารถเรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวได้ง่ายกว่าพฤติกรรมทางอาชญากรรมประเภทอื่น โดยเฉพาะปัจจุบันประเทศไทย กำลังประสบปัญหาทางอาชญากรรมประเภทหนึ่งซึ่งได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น อันเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงความเสื่อมโทรมของสังคมในอีกมุมหนึ่งของสังคมไทยได้เป็นอย่างดี คือ ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ในปี 2559 ที่ผ่านมามาตราการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จากหนังสือพิมพ์ ปี 2559 ทั้งหมด 5 ฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด คมชัดลึก และมติชน พบว่า มีข่าวความรุนแรงในครอบครัวถึง 368 ข่าว แบ่งเป็น ประเภทข่าวการฆ่ากัน มากที่สุดเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 62.50 รองลงมา ข่าวฆ่าตัวตาย ร้อยละ 20.38 ข่าวทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 12.23 และการละเมิดทางเพศ บุคคลในครอบครัว ร้อยละ 3.80 โดยมีปัจจัยกระตุ้นจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งหมด 106 ข่าว หรือ ร้อยละ 28.8 นอกจากนี้ยังพบว่าความสัมพันธ์ของผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำ คือ สามีกระทำต่อภรรยา ร้อยละ 58.54 สาเหตุมาจากความหึงหวงและ โกรธแค้นภรรยาที่ไม่ยอมคืนดีด้วย ภรรยา

กระทำต่อสามี ร้อยละ 19.51 สาเหตุเกิดจากถูกสามีทำร้ายก่อน ประเภทข่าวการละเมิดทางเพศ บุคคลในครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นกรณีพ่อละเมิดลูก ร้อยละ 28.57 และพี่ชายละเมิดน้องสาว ร้อยละ 21.43 จากข้อมูล มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ปี2557 มีผู้มาขอคำปรึกษาด้านกฎหมาย และขอความช่วยเหลือ กว่า 200 คน คน เป็นเพศหญิงอายุ 31ถึง 40ปี มากที่สุดสอดคล้องกับสถิติศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข ที่ให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่ถูกทำร้ายในปี พ.ศ. 2559 พบว่า มีผู้เข้ารับบริการทั้งหมด 25,744 คนซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 จำนวน 2,233 คน โดยเฉลี่ยผู้หญิงและเด็กถูกทำร้ายวันละ 71 คนหรือชั่วโมงละ 3 คน ขณะเดียวกันทางด้านมูลนิธิเพื่อนหญิงทั้ง 10 ศูนย์ทั่วประเทศ พบว่า มีผู้หญิงและเด็กถูกกระทำความรุนแรง โดยได้มาเข้ารับการรักษาช่วยเหลือเฉลี่ยปีละ 2,000 คนหรือคิดเป็นประมาณ 40% ซึ่งสาเหตุหลักที่ผู้หญิงและเด็กเหล่านี้ถูกกระทำความรุนแรง มักมาจากคนใกล้ชิด เช่น สามี หรือคนในครอบครัวมากถึง 80% (กระทรวงสาธารณสุข, 2559)

การกระทำความรุนแรงในครอบครัวถือเป็น โรคร้ายอย่างหนึ่งในสังคมไทยที่ฝังลึกมาอย่างยาวนาน ถ่ายทอดจากบุคคลในครอบครัวรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งจนนำไปสู่วัฏจักรของความรุนแรง (Cycle of violence) ซึ่งมาจากแนวคิดเดิม ๆ ที่ว่า "ผู้ชายเป็นใหญ่หรือมีอำนาจมากกว่าผู้หญิง" "ผู้ชายเป็นผู้นำ ของครอบครัวต้องทำงานนอกบ้าน ผู้หญิงต้องทำงานในบ้าน""หากลูกไม่เชื่อฟังพ่อแม่ก็มักจะตีเพื่ออบรมสั่งสอน"หรือ" ภรรยาไม่เชื่อฟังสามี สามีก็มีสิทธิที่จะทุบตีทำร้ายได้" จนเป็นตัวอย่างหรือพฤติกรรมเลียนแบบ(Imitation behavior) ถ่ายทอดไปยังรุ่นลูกหลานไม่มีที่สิ้นสุด เพื่อนบ้านหรือบุคคลอื่นก็ไม่มีสิทธิหรือสามารถเข้าไปก้าวท้าวปัญหาในครอบครัวที่เกิดขึ้น ดังกล่าวได้ เนื่องจากแต่เดิมสังคมมักจะมองว่าปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องส่วนตัว (สุภัทร แสงประดับ, 2559)

ในปี พ.ศ. 2542 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เดือนพฤศจิกายนของทุกปีเป็นเดือนยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี เพื่อให้มีการรณรงค์เผยแพร่ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีทั่วประเทศ รวมถึงกำหนดมาตรการให้โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกแห่งจัดให้มีศูนย์ช่วยเหลือเด็กและสตรีในภาวะวิกฤติ ซึ่งมีการทำงานเป็นทีม สหวิชาชีพในการให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงต่อมาในปี พ.ศ. 2543 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกับนโยบายและแผนขจัดความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ในปี พ.ศ. 2551 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี พ.ศ. 2553 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ประกาศให้เป็นปีแห่งการรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อสตรี เด็ก และความรุนแรงในครอบครัว (หทัยรัตน์ มาประณีต, 2554)

ความรุนแรงในครอบครัวนี้ เป็นปัญหาที่คุกคามและละเมิดสิทธิส่วนบุคคลเป็นอย่างมาก และผู้กระทำส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ชายกระทำต่อผู้หญิงหรือเด็ก ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความอ่อนแอกว่า ซึ่งผู้กระทำนั้น อาจจะมีบทบาทหน้าที่เป็น พ่อ เป็น สามี และการกระทำนั้น ส่งผลกระทบต่อ

สุขภาพทั้งทางกายและทางด้านจิตใจ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาจะพบว่า ผู้ถูกกระทำมักจะต้องเผชิญปัญหาโดยลำพังคนเดียว เนื่องจากทัศนคติในสังคมที่มองว่า ความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัวของครอบครัวนั้น ๆ บุคคลอื่นที่ไม่มีความสัมพันธ์ไม่ควรไปยุ่งเกี่ยว อันนำไปสู่การขาดกลไกที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองและจัดการปัญหาเหล่านั้น ทั้งในระดับชุมชนและในสังคมโดยรวม (กิริติกานต์ เตชาวัฒนากุล, 2553)

ผลจากการกระทำเหล่านี้ได้สร้างผลกระทบให้แก่ผู้หญิงที่ถูกคู่ของตนกระทำความรุนแรง พบว่า ส่งผลต่อสุขภาพกายและจิตใจอย่างชัดเจน คือ มีผลต่อสุขภาพโดยรวมและผลจากการบาดเจ็บที่ได้รับโดยตรง เมื่อถูกทำร้ายทางกาย และที่น่าสังเกตว่าในกลุ่มที่ได้รับบาดเจ็บรุนแรงทางกายอันสมควรไปรับการรักษาพยาบาล ปรากฏว่าประมาณ 1 ใน 3 ไม่ยอมไปรับการรักษา ทั้งนี้กลุ่มผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรงทั้งทางกายและทางเพศเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบทางจิตใจอย่างเด่นชัด ซึ่งส่งผลให้ความสามารถในการดำเนินชีวิตตามปกติเปลี่ยนแปลงไป เกิดความหวาดกลัว วิตกกังวล ในรายที่คิดมากอาจเกิดภาพหลอนและนำไปสู่อาการสติเฟื่องเพื่อนและฆ่าตัวตายเพื่อหนีปัญหาได้โดยที่เดียว (จะเด็จ เชาวน์วิไล, 2552)

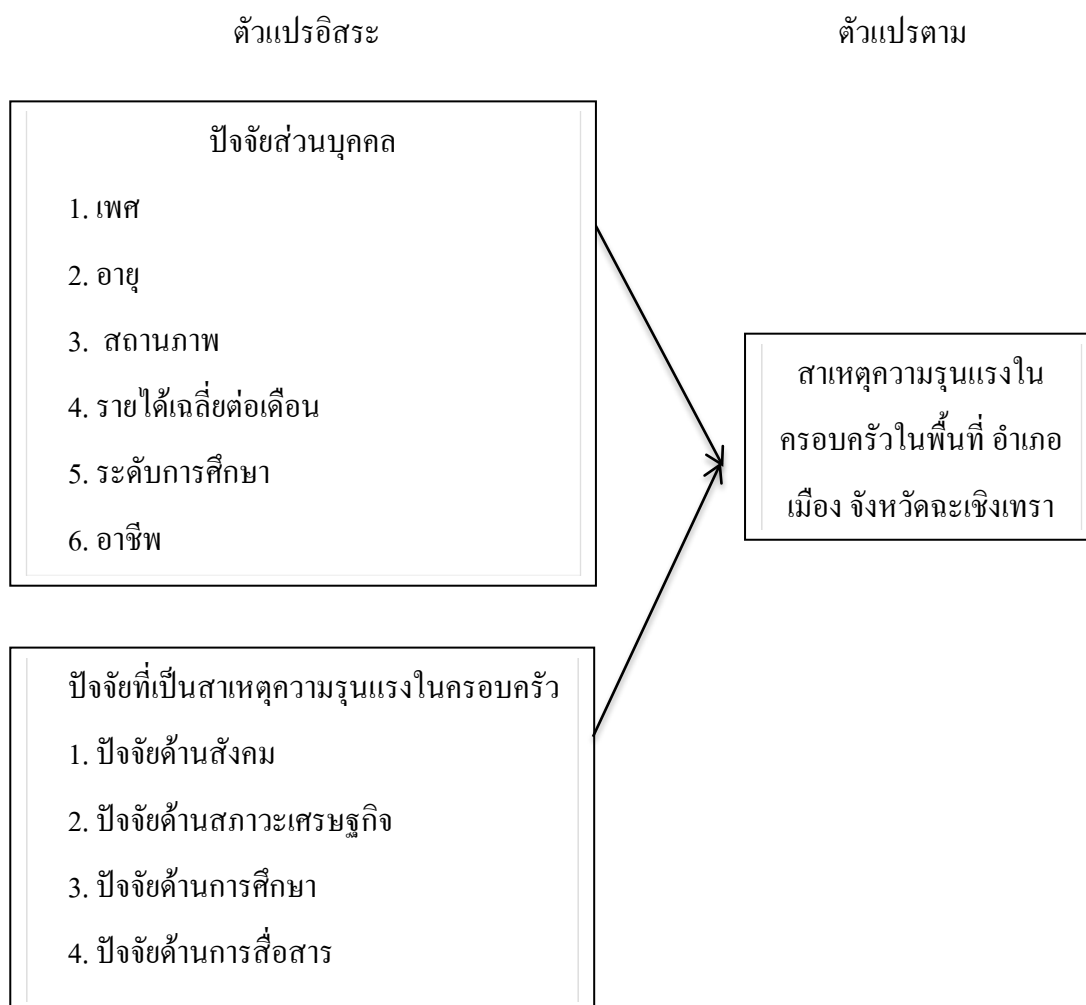
จากข้อมูลที่ได้นำเสนอมานี้พอจะใช้เป็นแนวทาง ได้ว่า “ความรุนแรงในครอบครัว” อาจเกิดขึ้นทุกสังคม การดำเนินการป้องกันปัญหา ถ้าสามารถทำได้จริงอาจสามารถลดความรุนแรงที่ไม่ถึงขั้นการคุกคามต่อร่างกาย และจิตใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึง สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างแนวทางการป้องกันปัญหาความรุนแรงในครอบครัวได้

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรและมีกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
 - 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
 - 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
 - 1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.4 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.5 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.6 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

3. ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

4. ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

5. ปัจจัยด้านการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว

3. สามารถนำข้อมูลที่ได้มาเป็นพื้นฐานความรู้ เพื่อการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านความรุนแรงในครอบครัวต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีตัวแปรที่ต้องการศึกษา 2 ตัวแปร ได้แก่

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

2. ปัจจัยด้านสังคม

3. ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ

4. ปัจจัยด้านการศึกษา

5. ปัจจัยด้านการสื่อสาร

ตัวแปรตาม ได้แก่ สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว

2. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

ศึกษาเฉพาะประชากรเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุระหว่าง 18 – 60 ปี ในที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราจำนวน 141,272 คน (กรมการปกครอง, 2559) จึงนำมาคำนวณหากลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรการคำนวณของ ยามาเน่ (Yamane, 1973) ด้วยการยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5% ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 398 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา คือ พื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลา เก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2560 ถึงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2560

นิยามคำศัพท์

ครอบครัว หมายถึง สถาบันพื้นฐานด้านปฐมภูมิที่มีความรักใคร่สนิทสนมกันของสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยสามี ภรรยา ผู้นำครอบครัวและหมายรวมรวมถึงลูกด้วย

ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว

สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของบุคคลในครอบครัวที่กระทำต่อบุคคลในครอบครัวเดียวกัน

กลุ่มตัวอย่างอายุ 18 - 60 ปี หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่สามารถวิเคราะห์และตัดสินใจในการตอบแบบสอบถามได้ด้วยตนเอง

ปัจจัยด้านสังคม หมายถึง ค่านิยม เจตคติ ที่สังคมยังมีค่านิยมและเจตคติที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงกับชาย

ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ หมายถึง ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ การเลิกจ้างงาน ธุรกิจล้มละลาย ค่าครองชีพสูง ทำให้เกิดความเครียด เป็นสาเหตุที่ช่วยทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว ลักษณะนิสัยการใช้ยาเกินตัว บริโภคนิยมน วัตถุนิยม ทำให้มีการสูบบุหรี่ และก่อให้เกิดความเครียด

ปัจจัยด้านการศึกษา หมายถึง ระบบการศึกษายังไม่ให้ความสำคัญหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องจริยธรรมทางเพศ การเป็นพ่อแม่ที่ดี สิทธิสตรี สิทธิเด็กและสิทธิมนุษยชน

ปัจจัยด้านการสื่อสาร หมายถึง ปัจจัยด้านการสื่อสารของครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวในการใช้ความรุนแรง

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัด
ฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้ค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความรุนแรงในครอบครัว

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดฉะเชิงเทรา

แนวคิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

พ.ศ. 2550

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว

1. ความเป็นมาของครอบครัว

ครอบครัว เป็นสถาบันสังคมแรกเริ่มที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นสถาบันพื้นฐาน ที่มีบทบาทสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับมนุษย์ทุกคนในสังคม เป็นสถาบันแรกที่ทำหน้าที่ทางสังคมในการถ่ายทอดค่านิยม ปลูกฝังความเชื่อ สร้างเสริมทัศนคติ กำหนดบุคลิกภาพ วิธีประพฤติปฏิบัติตน รวมทั้งการสร้างบรรทัดฐานทางสังคมให้แก่ สมาชิกรุ่นใหม่ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาสังคมและประเทศครอบครัวจึงเปรียบเสมือนจักรกลชิ้นแรกที่ ทำหน้าที่หล่อหลอมบุคลิกภาพของบุคคลให้ เป็นไปตามที่สังคมต้องการ นำไปสู่การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

2. ความหมายของครอบครัว

ครอบครัวแต่เดิมมีเพียงผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิต ได้แก่ บิดา มารดา บุตร และแม่ จะมีเครือญาติ ก็ยังคงหมายถึงผู้ที่มีความสัมพันธ์กันทางสายโลหิตร่วมกัน เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา ซึ่งต่อมาได้มีนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2547- 2556 ได้ กำหนดความหมายของครอบครัวไว้กว้าง ๆ ดังนี้

ครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันและใช้ชีวิตร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นสถาบันหลัก เป็นแกนกลางของสังคมที่เป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิต ครอบครัวมีหลากหลายรูปแบบและหลายลักษณะ นอกเหนือจากครอบครัวที่ครบถ้วนทั้งบิดา มารดาและบุตร

3. ลักษณะของครอบครัวไทย

ครอบครัวไทยแต่เดิมมีลักษณะเป็นครอบครัวขยาย มีสมาชิกครอบครัว หลายช่วงอายุ อย่างน้อย 3 รุ่น คือ 1. รุ่นปู่ย่า ตายาย 2. รุ่นพ่อแม่ 3. รุ่นลูก เป็นครอบครัวที่มีความร่วมมือกันใน กิจกรรมด้านต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การอบรมเลี้ยงดู การปลูกฝังจริยธรรมคุณธรรม และในอดีตครอบครัวมีบทบาทหน้าที่อย่างน้อย 3 ประการ ดังนี้

เป็นแหล่งขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ให้การอบรม การเรียนรู้ การสร้าง บุคลิกภาพ ระเบียบวิธีคิด การให้คุณค่าของสิ่งต่าง ๆ

เป็นแหล่งถ่ายทอดวิชาชีพและฝึกฝนอาชีพ การบ่มเพาะให้เป็นผู้ผลิตและผู้บริโภคที่มี คุณภาพ

เป็นแหล่งให้การสังคมสงเคราะห์เบื้องต้น มีความเอื้ออาทร ให้ความช่วยเหลือในเครือ ญาติในสภาวะวิกฤตต่าง ๆ

4. สถานการณ์ของครอบครัวไทย

สถานการณ์สังคมที่เปลี่ยนแปลงมีผลกระทบต่อครอบครัวและบุคคล ครอบครัวจึงเกิด การปรับเปลี่ยนทั้งโครงสร้าง รูปแบบ ขนาดของครอบครัวและวิถีชีวิต รวมทั้งสภาพปัญหาที่มี ผลกระทบต่อสถาบันครอบครัว

5. โครงสร้างของครอบครัว

จากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความซับซ้อนและเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองใหญ่ สังคมไทยซึ่งแต่เดิมเป็นสังคมชนบท มีความเอื้ออาทรต่อกันมี แนวโน้มเป็นสังคมเมืองมากขึ้น โครงสร้างครอบครัวไทยมีการเปลี่ยนแปลง จากเดิมในอดีต ซึ่งเคย เป็นครอบครัวขยาย แต่จากผลการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับ ที่ 3- 7 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลักโดยมีนโยบายด้านการวางแผนครอบครัว เพื่อมุ่งลด อัตราการเพิ่มของประชากรในครัวเรือนและนโยบายปรับปรุงคุณภาพ ประชากรและการพัฒนา จิตใจ เพื่อให้มีศักยภาพและความพร้อมต่อการพัฒนาและแข่งขันทางเศรษฐกิจ ส่งผลต่อการ พัฒนาสถาบันครอบครัวในทางอ้อมอัตราการเกิดลดลง ครอบครัวมีอายุยืนและมีความสามารถในการ ทำงานมากขึ้น ในปี 2555 มีครอบครัวขยายเพียงร้อยละ 32.1 ครอบครัวเดี่ยวมีถึงร้อยละ 55.5 นอกจากนี้ ยังพบว่า หัวหน้าครัวเรือนที่เป็นหญิงมีจำนวนมากขึ้น

6. รูปแบบครอบครัว

ผลของการพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี นอกจากส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้างครอบครัวแล้วในขณะเดียวกัน ก็ส่งผลต่อรูปแบบของครอบครัวด้วย จากข้อมูลสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2552 - 2555 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งให้เห็นว่า ครอบครัวไทยในปัจจุบันนี้ได้ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก และ เครือญาติดังเช่นแต่ก่อน แต่มีหลายรูปแบบ ดังนี้

ครอบครัวขยาย ครอบครัวขยายที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก ปู่ย่าตายาย และหรือพี่น้อง
ยังคงมีอยู่ในสังคมไทยแต่มีจำนวนลดลง

ครอบครัวเดี่ยว ครอบครัวเดี่ยว ส่วนใหญ่ประกอบด้วยพ่อ แม่และลูก โดยส่วนใหญ่
ครอบครัวจะมีลูกจำนวน 1-3 คน ครอบครัวที่อยู่คนเดียว มีคนที่อาศัยอยู่ตามลำพังมากขึ้น ซึ่งแสดง
ให้เห็นว่าหญิงหรือชายพอใจที่จะอยู่เป็น โสดมากขึ้น ครอบครัวพ่อหรือแม่เลี้ยงลูกตามลำพัง
หมายถึงครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่ และลูก เนื่องจากสาเหตุของการหย่าร้าง การเป็นหม้าย แยก
ทาง การทอดทิ้ง

ครอบครัวที่รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม คือครอบครัวที่สามีและภรรยาไม่สามารถมีบุตร
ร่วมกันได้และมีความประสงค์ที่จะขอรับเด็กมาอุปการะเป็นบุตรซึ่งมีจำนวนมากขึ้น

7. ปัญหาวิกฤตของครอบครัว

จากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความซับซ้อนและเป็นไปอย่างรวดเร็ว
มีการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองใหญ่ สังคมไทยซึ่งแต่เดิมเป็นสังคมชนบท มีความเอื้ออาทรต่อกันมี
แนวโน้มนับเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ซึ่งมีผล ต่อปฏิสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกครอบครัวทั้งทางลบ
และทางบวก อันเนื่องมาจากปัญหาวิกฤติที่ครอบครัวเผชิญอยู่ ดังนี้

ปัญหาเศรษฐกิจ

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

การสมรสน้อยลงและการหย่าร้างเพิ่มขึ้น

เด็กและผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง

พฤติกรรมไม่เหมาะสมของวัยรุ่น

ความรุนแรงในครอบครัว

ยาเสพติด

8. สาเหตุของปัญหาครอบครัว

นโยบายและแผนในการพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2537 – 2546 ได้ชี้ให้เห็นสาเหตุ
แห่งปัญหาครอบครัวที่สำคัญ ดังนี้

8.1 ความไม่พร้อมและไม่ได้เตรียมตัวที่จะเป็นครอบครัว การขาดความพร้อมของพ่อ
แม่ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสุขภาพ อายุที่เหมาะสม ไม่เป็นโรคติดต่อ ความสามารถเพียงพอที่จะ
ประกอบอาชีพ มีรายได้เลี้ยงครอบครัว เป็นต้น

8.2 สภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อครอบครัวไม่
อาจทำหน้าที บทบาทของตนได้อย่างสมบูรณ์ และไม่อาจปรับตนเองได้

8.3 สังคมไม่ตระหนักในความสำคัญของครอบครัว ว่า ครอบครัวมีผลกระทบต่อ
สังคมส่วนรวม จึงขาดจิตสำนึกและพลังร่วมกันจากทุกสถาบันในสังคม

8.4 สื่อมวลชนเป็นสถาบันสังคมที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อครอบครัวและสมาชิกของสังคม โดยสื่อมวลชนยังไม่ได้ให้ความสนใจในการพัฒนาครอบครัวเพียงพอ

9. แนวโน้มที่เกิดจากผลกระทบจากปัญหาครอบครัว

จากอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และภาวะความทันสมัยที่เน้นปัจเจกบุคคลและค่านิยมในการบริโภคและวัตถุนิยมมากขึ้น ส่งผลต่อค่าครองชีพและแบบแผนของครอบครัว ผลกระทบดังกล่าวจะส่งผลให้ครอบครัวมีแนวโน้มประสบปัญหา ดังนี้

9.1 โครงสร้างของครอบครัวทั้งในเมืองและในชนบทที่เป็นครอบครัวเดี่ยวจะมีแนวโน้มที่ขนาดของครอบครัวเล็กลง

9.2 โครงสร้างของครอบครัวที่ประกอบด้วยบุคคลสองวัย คือ ผู้สูงอายุและเด็กจะมีมากขึ้น โดยเฉพาะในชนบทเนื่องจากการที่หนุ่มสาววัยแรงงานอพยพเข้าไปหางานทำในเมืองใหญ่

9.3 ผู้สูงอายุในชนบทที่เคยมีบทบาทในการถ่ายทอดคุณธรรมและวัฒนธรรมให้แก่ลูกหลาน และเป็นวัยที่ควรจะได้รับดูแล เอาใจใส่จากลูกหลานจะถูกปรับเปลี่ยนบทบาท และรับภาระมากขึ้น

9.4 ครอบครัวที่สามีและภรรยาอยู่ร่วมกัน โดยไม่มีการจดทะเบียนสมรสมีมากขึ้น เนื่องจากค่านิยมในการรักอิสระ และไม่ต้องการพึ่งพิงกัน

9.5 ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เลี้ยงลูกตามลำพังมีมากขึ้น เนื่องจากอัตราการหย่าร้างที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การแยกกันอยู่ของครอบครัว

9.6 การเลี้ยงดูเด็กของครอบครัว พ่อแม่จะมีระยะเวลาการเลี้ยงดูและการอยู่กับลูกสั้นลง เนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจและการให้ความสำคัญกับบทบาททางหน้าที่การงาน มากกว่าครอบครัว

9.7 เด็กกำพร้าพ่อหรือแม่หรือทั้งพ่อและแม่อันเนื่องมาจากพ่อแม่เสียชีวิต จากการติดเชื้อเอชไอวี มีจำนวนมากขึ้น จากข้อมูลสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ประมาณการว่า ในปี 2556 มีกลุ่มเด็กอายุ 0- 5 ปี ที่กำพร้าเพราะพ่อ แม่เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ จำนวน 30,845 คน

แนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว

1. ความหมายของความรุนแรงในครอบครัว

ความรุนแรงในครอบครัวโดยทั่วไป หมายถึง การใช้ความรุนแรงใด ๆ ระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันภายในครอบครัว ซึ่งมีผลหรือมักมีผลให้เกิดอันตรายหรือความเดือดร้อนทางกายทางเพศ หรือทางจิตใจต่อฝ่ายที่ถูกกระทำ และรวมไปถึงการขู่ข่มขู่คุกคามว่าจะใช้ความรุนแรง การบีบบังคับเพื่อการทำให้อายุสั้นหรือสุขภาพโดยพลการ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในชีวิตสาธารณะหรือชีวิต

ส่วนตัวก็ตาม จากความหมายดังกล่าว จึงสามารถจำแนกปัญหาความรุนแรงในครอบครัวออกตามตัวผู้กระทำได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

1. กระทำโดยผู้ใหญ่ ได้แก่ ความรุนแรงต่อเด็ก (Child abuse) ความรุนแรงต่อคู่สมรส (Spouse abuse) และความรุนแรงต่อคนชรา (Elder abuse)
2. กระทำโดยเด็ก ได้แก่ ความรุนแรงต่อญาติพี่น้องสายเลือดเดียวกัน (Sibling abuse) และความรุนแรงต่อพ่อแม่ (Parent abuse)

อย่างไรก็ตาม ในบรรดาความรุนแรงในครอบครัวลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว ความรุนแรงต่อคู่สมรสนับได้ว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญและยังจะเป็นปัจจัยที่นำไปสู่ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในลักษณะอื่น ๆ ตามมา แต่แนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวยังมีข้อจำกัด เนื่องจากความรุนแรงต่อคู่สมรสเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของสามีภรรยาที่แสดงออกได้ในหลายระดับ トラบใดที่การกระทำรุนแรงยังมีระดับบางเบา การกระทำนั้นก็มักยังไม่ถูกดำเนินการแก้ไขด้วยมาตรการต่าง ๆ ด้วยเหตุที่ถูกมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ต่อเมื่อการกระทำรุนแรงนั้น มีระดับของความรุนแรงมากขึ้นจนเข้าข่ายการกระทำผิดกฎหมายหรือเมื่อผู้ถูกกระทำรุนแรงร้องขอความช่วยเหลือจากกระบวนการยุติธรรม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกระทำรุนแรงนั้นจึงจะได้รับการแก้ไข ซึ่งก็มักเป็นสภาวะที่ปัญหา ได้ถูกบ่มเพาะจนสุกงอม ยากแก่การแก้ไขเยียวยามากขึ้นตามลำดับ อีกทั้งยังส่งผลเสียหายต่อสถาบันครอบครัวและคุณภาพชีวิตของทั้งคู่สามีภรรยาที่เป็นเจ้าของปัญหาความรุนแรงนั่นเอง และบุคคลรอบข้าง ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องและความสงบสุขปลอดภัยของสังคมไทยส่วนรวมด้วยเช่นกัน จากผลกระทบซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียดังกล่าวข้างต้น สังคมไทยจึงได้หันตัวกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว หลายหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนให้ความสนใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรและระบบการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำรุนแรง

ความรุนแรง คือ พฤติกรรมการใช้อำนาจในการควบคุมหรือบังคับขู่เข็ญผู้อื่นให้เกิดความกลัว เช่น การทำร้ายร่างกาย การข่มขืน และการทารุณกรรมทางด้านจิตใจ เป็นการแสดงออกทางอารมณ์ที่ผิดปกติ และสาเหตุส่วนใหญ่จะมาจากปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาทางเพศ ปัญหาการกดขี่แรงงานเด็ก ฯลฯ

ผู้ที่กระทำความผิดหรือมีพฤติกรรมของความรุนแรงที่เราพบเห็นในสังคมส่วนใหญ่มักเป็นผู้ชายในครอบครัว และผู้หญิงมักจะตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง รวมไปถึงเด็กและผู้สูงอายุก็มักได้รับผลกระทบไม่แพ้กัน ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กส่วนใหญ่ 70 - 80 % เป็นความรุนแรงในครอบครัว

2. สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่

2.1 ทศนคติของสังคมที่ส่งเสริมให้เกิดความรุนแรง เช่น แนวคิดที่ว่า บุตรเป็นสมบัติของพ่อแม่ ผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง เป็นต้น

2.2 การเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยความรุนแรง ผู้ใช้ความรุนแรงส่วนใหญ่เคยได้รับหรือเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยความรุนแรงเราจะพบได้ว่า เด็กที่ถูกทุบตี ทำร้าย หรือเห็นความรุนแรงเสมอๆ จะฝังใจและมักแก้ปัญหาด้วยความรุนแรง

2.3 ความกดดันจากปัญหา ทั้งปัญหาเศรษฐกิจ การทำงาน ครอบครัว ล้วนเป็นสาเหตุกระตุ้นให้เกิดความรุนแรง

2.4 ปัญหาด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต

2.5 การมีกฎหมายที่ไม่เข้มแข็งและผู้บังคับใช้กฎหมายละเลยการปฏิบัติหน้าที่

2.6 การนำเสนอของสื่อในรูปแบบต่าง ๆ

สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงแทบทั้งสิ้น รวมถึงความเชื่อผิด ๆ ที่ว่า ความรุนแรงเป็นปัญหาภายในครอบครัว เป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว ยิ่งทำให้ปัญหานี้เพิ่มและรุนแรงมากยิ่งขึ้น

3. ลักษณะของพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในครอบครัว

3.1 การทำร้ายร่างกาย เป็นการทำร้ายโดยการใช้กำลัง เช่น ตบ ตี เตะ ต่อย รวมถึงการใช้อาวุธหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ผู้ชายบางคนชอบใช้ความรุนแรงกับภรรยา ทำร้ายภรรยาทางร่างกาย ทางวาจา ทางจิตใจ อารมณ์ และทางเพศ ช่มชู้และทำร้ายลูก โดยเฉพาะผู้หญิงตั้งครรถ์มีความเสี่ยงสูงที่จะถูกทำร้ายบาดเจ็บจากความรุนแรงในครอบครัว

3.2 การทำร้ายจิตใจ เป็นการทำร้ายโดยใช้คำพูดหยาบคาย ดุถูกเหยียดหยาม ทำให้ผู้ถูกกระทำอับอาย ได้รับความเสียหาย ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือมีการปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ไม่ให้ความรัก ความอบอุ่น ความเป็นมิตร ทำให้เกิดผลกระทบทางด้านจิตใจ

3.3 การใช้ความรุนแรงทางสังคม เป็นการจำกัดสิทธิที่พึงมีทางสังคม มีการกักกัน หน่วงเหนี่ยว กีดขวาง ไม่ยอมให้คบเพื่อน หรือไม่ให้ติดต่อกับญาติพี่น้องและเพื่อนบ้าน

3.4 การใช้ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ เป็นการจำกัดค่าใช้จ่าย ควบคุมทรัพย์สินรวมทั้งไม่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของครอบครัว ไม่รับผิดชอบดูแลจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตให้กับผู้ที่อยู่ในความดูแล เช่น อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค การศึกษาและสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย

3.5 การกระทำทารุณกรรมทางเพศ เป็นการทำร้ายร่างกายทางเพศต่อเด็กและผู้หญิง การข่มขืนกระทำชำเรา บังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การคุกคามทางเพศ การกระทำผิดทางเพศต่อผู้เยาว์ เช่น ภรรยาถูกสามีข่มขืน พ่อเลี้ยงข่มขืน ลูกเลี้ยง ญาติพี่น้องผู้ชายข่มขืนญาติผู้หญิงในครอบครัว รวมทั้งการถูกบังคับให้ขายบริการทางเพศ

4. รูปแบบของความรุนแรงที่เราพบเห็นมีหลายรูปแบบ คือ

ความรุนแรงต่อสตรี หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่เป็นผล หรืออาจเป็นผลให้เกิดการทำร้ายร่างกาย ทางจิตใจ และทางเพศ เป็นผลให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่สตรี รวมทั้งการขู่ข่มขู่คุกคาม จำกัดเสรีภาพ ทั้งในที่สาธารณะและในชีวิตส่วนตัว

ความรุนแรงต่อเด็ก หมายถึง การที่เด็กได้รับการปฏิบัติจากผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะป็นในหรือนอกครอบครัว จนเป็นเหตุให้เด็กได้รับอันตราย บาดเจ็บ กระทบกระเทือนทางด้านร่างกาย จิตใจ และทางเพศ ตลอดจนการถูกละเลย ไม่สนองตอบความต้องการพื้นฐาน เช่น อาหาร การดูแล สุขภาพ และการอบรมเลี้ยงดู

สิ่งบอกเหตุ 8 ประการ ของพ่อแม่ที่มีแนวโน้มในการทำร้ายบุตร

1. ทะเลาะเบาะแว้ง ตบตีกันตลอดเวลา
2. ดิถยาเสพติด
3. ถูกทอดทิ้งตั้งแต่เด็ก เกือบกต และขาดที่พึ่ง
4. คิดว่าลูกเป็นสมบัติของตนเอง
5. หมกมุ่นเรื่องเพศ
6. ไม่ผูกพันกับลูก
7. เมาสุราเป็นอาจิม
8. ชอบเล่นการพนัน

ความรุนแรงต่อร่างกาย เป็นความรุนแรงที่ใช้กำลัง หรืออุปกรณ์ใด ๆ เป็นอาวุธ แล้วมีผลทำให้ผู้ถูกกระทำบาดเจ็บต่อร่างกาย เช่น การตบ ผลัก หยิก กัด ขว้าง ปา ทูบ ตี เตะ ต่อย และร้ายแรงถึงขั้นใช้อาวุธจนนำไปสู่การฆาตกรรม ซึ่งระดับความรุนแรงจะแตกต่างกันออกไป ทำให้ผู้เป็นเหยื่อเกิดอาการฟกช้ำดำเขียว บวมช้ำ แน่นหน้าอก หายใจไม่ออก กระดูกหัก และเสียชีวิตได้ที่รุนแรงที่สุดคือความรุนแรงทางเพศ หมายถึง การกระทำในในลักษณะข่มขืน ลวนลามทางเพศ บังคับให้ร่วมหลับนอน และมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอมพร้อมใจ การละเมิดสิทธิทางเพศต่าง ๆ รวมถึงตั้งแต่การอวดอวัยวะเพศ การจับต้อง ลูบคลำ ทั้งการทำกับเด็กหรือทำให้เด็กจับอวัยวะเพศของตน ให้เด็กดูสื่อลามก ถ่ายรูปโป๊เด็ก การสำเร็จความใคร่กับเด็ก หรือกระทำต่อหน้าเด็ก การใช้ปากกับอวัยวะเพศเด็กหรือให้เด็กใช้กับตน ถือว่าเป็นการลวนลามทางเพศทั้งสิ้น

ส่วนความรุนแรงต่อจิตใจ คือ การกระทำหรือละเว้นไม่กระทำ ทอดทิ้ง เพิกเฉย ไม่ดูแล ไม่ใส่ใจ ไม่ให้เกียรติ การทำร้ายจิตใจมีผลทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับความเสียหาย เสียสิทธิและเสรีภาพ เช่น การพุดจาถูกลูกค้า ทอเหยียดหยาม การก้าวร้าวทางวาจา การรบกวนรังควาน ปล่อยปละทอดทิ้ง ปฏิเสธสิทธิที่พึงมีพึงได้ การแสดงความเป็นเจ้าของที่มากเกินไป การลิดรอนสิทธิด้านทรัพย์สินเงินทอง และทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น

5. อุปสรรคของการหลีกเลี่ยงความรุนแรงในครอบครัว และเหตุผลหลัก 3 ประการที่ผู้หญิงทั่วไปยังคงตกอยู่ในวังวนเหล่านี้

5.1 การขาดแคลนทรัพยากรหรือปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

ผู้หญิงส่วนมากจะมีลูกอย่างน้อยหนึ่งคน

ผู้หญิงจำนวนมากไม่ได้ประกอบอาชีพนอกบ้าน

ผู้หญิงส่วนมากไม่มีสิทธิครอบครองทรัพย์สินเพียงลำพัง

ผู้หญิงบางคนไม่มีเงินสดหรือเงินในบัญชีหมุนเวียนเพียงพอ

ผู้หญิงไม่กล้าทิ้งครอบครัวที่ต้องดูแลไปเพราะนั่นหมายถึงต้องสูญเสียลูกไปด้วย

ผู้หญิงพร้อมจะเผชิญหน้ากับมาตรฐานการมีชีวิตอยู่ที่ลดลงของตนเอง และลูก

5.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ผู้ให้คำปรึกษาหรือทนายมักจะแนะนำให้รักษาชีวิตการแต่งงานมากกว่าจะเป็นผู้ยุติ

ความรุนแรง

ตำรวจไม่ได้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้หญิง แต่จะเข้ามาดูแลความรุนแรงในครอบครัวในกรณีที่เกิดทะเลาะวิวาทเท่านั้น

ตำรวจพยายามดักเตือนและแนะนำผู้หญิงหลีกเลี่ยงปัจจัยที่ทำให้เกิดการกระทำรุนแรง อัยการเองก็มักสับสนใจที่ต้องดำเนินคดี และตัดสินเป็นคำปรับเมื่อมีการพิสูจน์ว่า มีการกระทำทารุณ หรืออาจภาคทัณฑ์ หรือรอลงอาญาเท่านั้น

ไม่มีที่พึ่งเพียงพอที่จะดูแลผู้หญิงเหล่านี้ให้ปลอดภัยจากการกระทำทารุณซ้ำซากหรือการข่มขืนที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง

5.3 สิ่งที่ถูกบังคับกันสืบทอดกันมา

ผู้หญิงส่วนมากไม่เชื่อว่าการหย่าร้างหรือการแยกกันอยู่จะเป็นทางเลือกที่ทำให้สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้

ผู้หญิงส่วนมากเชื่อว่าครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียวเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ยาก ถึงแม้ว่าจะมีพ่อที่ก้าวร้าวหรือรุนแรงก็ยังดีกว่าไม่มีพ่อเลย

ผู้หญิงส่วนมากเชื่อว่าสามารถรับผิดชอบชีวิตการแต่งงานได้ ความล้มเหลวของชีวิตการแต่งงานจะทำให้ชีวิตของผู้หญิงล้มเหลวไปด้วย

ผู้หญิงส่วนมากกลายเป็นคน โดดเดี่ยว ห่างไกลจากเพื่อนฝูงและครอบครัว หรือกลายเป็นคนที่มีความอิจฉาริษยาหึงหวงและอยากเป็นเจ้าของที่รุนแรง หรือหลบหนีจากโลกภายนอก ความโดดเดี่ยวที่มีอยู่ทำให้ความรู้สึกต่อทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไป

ผู้หญิงส่วนมากจะอธิบายด้วยหลักและเหตุผลว่าพฤติกรรมความรุนแรงเกิดจากการถูกบีบบังคับหรือความกดดัน จากแอลกอฮอล์ จากปัญหาการทำงาน การถูกเลิกจ้างงานหรือปัจจัยอื่น ๆ

ผู้หญิงส่วนมากจะถูกสอนว่าการรักษาชีวิตคู่ไว้คือสิ่งที่มีค่า แม้ว่าการทารุณกรรม ทำให้ผู้หญิงเหนื่อยล้าตลอดเวลา แต่ระหว่างที่ไม่มีสภาวะของความรุนแรง ผู้ชายจะทำให้ผู้หญิงไฝฝืนถึงชีวิตรักที่โรแมนติค และทำให้เชื่อว่าจริง ๆ แล้วพื้นฐาน ผู้ชายคนนี้เป็นคนดี และถ้าเชื่อเช่นนี้ก็จะสำนึกตลอดเวลาว่าเขาเป็นคนดี และความเชื่อนี้จะยังคงอยู่ต่อไป โดยจะอธิบายด้วยหลักและเหตุผลที่ดีถึงความรุนแรงที่เธอได้รับ จนกระทั่งมีเหตุการณ์เลวร้ายเกิดขึ้นที่เกิดจากการกระทำของผู้ชาย

6. แนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว โดยไม่ใช้ความรุนแรง

การใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในครอบครัวไม่ใช่วิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้อง ส่วนมากพบว่าผู้ที่นิยมแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในครอบครัวโดยใช้ความรุนแรง จะมีประสบการณ์ชีวิตซึ่งถูกเลี้ยงดูมาในครอบครัวที่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เช่น ถูกทุบตี ตบหน้าหรือถูกลงโทษอย่างรุนแรง จากพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ภายในครอบครัว มีแนวทางการปฏิบัติตนในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ในครอบครัวโดยไม่ใช้ความรุนแรง ดังนี้

1. เรียนรู้วิธีการควบคุมอารมณ์ และระบายความโกรธ โดยไม่ทำร้ายผู้อื่น
2. ให้ความรักความเข้าใจต่อคนในครอบครัว
3. สร้างสัมพันธภาพที่อบอุ่น เอาใจใส่ มีบรรยากาศของความเป็นมิตร
4. มีเทคนิคการหลีกเลี่ยงหรือการจัดการอย่างเหมาะสมเมื่อถูกก้าวร้าว
5. สร้างความภาคภูมิใจในครอบครัวและวงศ์ตระกูล
6. สร้างความมั่นคงในอารมณ์ มีความเชื่อมั่นใจตนเอง เพิ่มความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง
7. มีภูมิคุ้มกันทางแรงกดดันของพฤติกรรมก้าวร้าวจากบุคคลในครอบครัว
8. ลดความเครียด ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา นันทนาการ ดนตรี สวดมนต์ นั่งสมาธิ
9. ขอปรึกษาจากญาติหรือเพื่อนที่ไว้ใจได้ หรือหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน เพื่อช่วย

เข้ามาไกล่เกลี่ยประนีประนอม เจริญตกลงปัญหาความขัดแย้ง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความรุนแรง และยุติการใช้ความรุนแรง

ครอบครัวที่มีสุขภาพที่ดีจะต้องประกอบด้วย คุณลักษณะสำคัญ 6 ประการ แต่มีได้หมายความว่าครอบครัวสุขภาพดีจะต้องมีครบองค์ประกอบทั้ง 6 ประการ

1. ทำความตกลงแหล่งการใช้อำนาจภายในครอบครัว
2. กำหนดกติกาและทำการตัดสินใจในการใช้กติกาอย่างมั่นคง
3. แสดงพฤติกรรมเชิงแลกเปลี่ยนความเอื้ออาทรในการพิทักษ์คุ้มครองซึ่งกันและกัน

อย่างสม่ำเสมอ

4. เลี้ยงดูผู้เยาว์และเด็ก และรักษาสถานภาพชีวิตสมรสอย่างมีประสิทธิภาพ และมั่นคง
5. กำหนดเป้าหมายของครอบครัวที่สมาชิกแต่ละคนมีส่วนร่วม
6. มีความยืดหยุ่นและการปรับตัวยอมรับพัฒนาการที่เกิดขึ้นอย่างปกติ และรวมถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด

ครอบครัวสุขภาพดีจะต้องรู้จักการสื่อสารด้วยการพูด และทำความเข้าใจกันอย่างเปิดเผย รู้จักยอมรับและเข้าใจแนวคิดของแต่ละฝ่ายด้วยการตกลง ยอมรับมากกว่าการขัดแย้ง รูปแบบลำดับขั้นตอนการดำเนินชีวิตการแต่งงาน (Stages of a Marriage) ที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของวัฏจักรชีวิตครอบครัวที่จะทำความเข้าใจถึงการผสมผสานความเป็นปัจเจกบุคคลในครอบครัว และการรับรู้ปฏิสัมพันธ์ต่อกันในช่วงชีวิตการแต่งงาน

7. อุปสรรคของการแก้ไขปัญหาความรุนแรง

7.1 ทศนคติของสังคมที่ยังไม่ยอมรับและเข้าใจในสิทธิของผู้หญิง และมองว่าการทำร้ายร่างกายจากสามีเป็นเรื่องปกติ และเป็นเรื่องไม่สำคัญ

7.2 ความไม่เข้าใจปัญหาความรุนแรง โดยเฉพาะผู้หญิงที่ไม่มองว่า ความรุนแรงที่ตนได้รับคือการละเมิด แต่คิดว่าเป็นความชอบธรรมของฝ่ายชายที่สามารถกระทำได้

7.3 สังคมมองว่าปัญหาความรุนแรงเป็นเรื่องส่วนตัวของคนสองคนหรือของคนในครอบครัวที่บุคคลที่ 3 ไม่กล้าเข้าไปช่วยเหลือหรือยุ่งเกี่ยวได้ ในขณะที่ผู้ถูกกระทำรุนแรงเองก็ไม่ทราบวิธีการแก้ปัญหา และไม่รู้ว่าจะไปขอความช่วยเหลือจากที่ใด

7.4 ขนบธรรมเนียมความเชื่อบางอย่างที่มองความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นเรื่องธรรมดา เช่น บางท้องถิ่นยังมีการส่งลูกสาวมาขายตัว นอกจากนี้ การขาดการศึกษาและการขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

7.5 การตีค่าภาระหน้าที่ของหญิงและชายแตกต่างกัน เช่น งานบ้านมีคุณค่าน้อยกว่างานหารายได้นอกบ้าน ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกที่เหลื่อมล้ำที่ฝ่ายหญิงจะต้องพึ่งพาฝ่ายชาย และเกิดความเชื่อที่ว่าผู้ที่มีอำนาจทางการเงินคือผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า

7.6 วัฒนธรรมของสังคมไทยให้ความสำคัญอย่างมากต่อความเสียหายของผู้หญิงในเรื่องเพศ ผู้หญิงจะถูกมองเชิงลบมาก จึงเกิดเป็นช่องโหว่ที่ทำให้ผู้หญิงถูกเอาเปรียบ ถูกทำร้าย ถูกข่มขืน เพราะผู้กระทำมีโอกาที่จะไม่ได้รับโทษสูง เพราะผู้หญิงรู้สึกอับอายและไม่อยากเอาความ

7.7 การดำเนินคดีความในด้านความรุนแรงของครอบครัวยังไม่เป็นไปตามมาตรฐาน และประเด็นปัญหาที่แตกต่างกันออกไป อย่างเช่นกรณีข่มขืนก็ยังคงเป็นคดีที่ข่มขืนกัน

7.8 ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่ซับซ้อน ทำให้การดำเนินคดียุ่งยาก และไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด

7.9 สังคมยังมีทัศนคติ ความเชื่อ และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสิทธิ ซึ่งเป็นผลให้มีการต่อต้านกลุ่มที่ทำงานด้านผู้หญิง และการยอมรับของผู้ชายในเรื่องของความเสมอภาคก็เกินไปแบบยอมจำนน เพราะผู้หญิงหลายคนไม่ต้องพึ่งผู้ชายทางเศรษฐกิจต่อไป

7.10 การปลูกฝังในเรื่องสิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นประเด็นสำคัญของปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงยังไม่มี เมื่อพูดถึงสิทธิก็จะเน้นในเรื่องของการละเมิดอำนาจรัฐที่เป็นความผิด

7.11 สังคมไม่ได้ให้ความสำคัญของปัญหาความรุนแรงในครอบครัวอย่างจริงจัง และไม่รู้จักข้อเท็จจริงว่า ประเทศไทยได้ลงนามในปฏิญญาต่าง ๆ ในระดับสากลที่จะต้องดำเนินการแก้ไขและลดความรุนแรงต่อผู้หญิงแล้ว

7.12 การไม่ดำเนินการอย่างจริงจัง ทั้งที่มีนโยบายระดับประเทศรองรับการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงแล้ว

8. ปัญหาในการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความรุนแรง

8.1 เมื่อเข้ารับการรักษาจากแพทย์ ผู้หญิงบางคนจะปิดบังไม่ยอมบอกถึงสาเหตุของการถูกรักษา โดยเฉพาะเด็กเมื่อถูกรักษา มักจะไม่กล้าเล่าให้ฟัง บ่อยครั้งที่ปัญหาของเด็กเป็นผลกระทบมาจากพ่อแม่ เมื่อพ่อแม่และญาติปิดบังและไม่เปิดเผยปัญหาของตนเอง แพทย์ก็ไม่สามารถเข้าไปช่วยเหลืออะไรได้มาก

8.2 กรณีที่แพทย์ผู้รักษาไม่สามารถติดตามผลการรักษาได้อย่างต่อเนื่อง อาจทำให้เกิดการละเลยในการเก็บหลักฐานต่าง ๆ ยิ่งหากฝ่ายหญิงไม่ได้แจ้งจะดำเนินคดี ทำให้ไม่มีการเก็บหลักฐาน หรือเก็บได้ไม่ครบถ้วนยกเว้นแต่กรณีที่ถูกรักษารุนแรงมากและฝ่ายแพทย์ได้พิจารณาเห็นว่าน่าจะแจ้งความแต่ผู้ถูกรักษาไม่สนใจเอาความก็จะทำให้แพทย์เกิดความลำบากใจ เพราะไม่แน่ใจในบทบาท และคนนอกก็จะทำตัวลำบาก

8.3 เมื่อเข้ารับการรักษาจากแพทย์ หากให้ผู้ชายเข้ามาคุยปัญหาด้วยความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยาอาจเลวลงก็ได้ เพราะผู้ชายซึ่งเป็นผู้กระทำมักไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นผู้สร้างปัญหา

8.4 ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวต่างจากปัญหาอาชญากรรมทั่วไป เพราะผู้หญิงยังต้องติดต่อกับผู้กระทำตลอดเวลา

8.5 เมื่อนักสังคมสงเคราะห์ที่ให้ความช่วยเหลือผู้ถูกรักษารุนแรง โทรศัพท์ไปเพื่อติดตามผล ก็มักไม่ได้รับความร่วมมือ และกฎหมายก็ยังไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงานของนักสังคมสงเคราะห์เท่าที่ควร จึงทำให้การทำงานเสมือนการละเมิดเรื่องครอบครัว

8.6 ผู้ประสบปัญหาไม่กล้าก้าวออกจากปัญหา ไม่กล้าเปลี่ยนแปลงชีวิตตัวเอง ดังนั้นการจะเปลี่ยนความคิดของผู้ถูกรักษาจึงเป็นเรื่องยาก การแก้ปัญหาการกระทำรุนแรงจึงเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุที่ไม่จบสิ้น

8.7 การประสานความช่วยเหลือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายสังคมสงเคราะห์ ยังเป็นไปตามเวลาราชการ และไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตลอด 24 ชั่วโมง จึงไม่สามารถช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาได้อย่างเต็มที่

8.8 เมื่อปัญหาความรุนแรงไปถึงตำรวจ ภรรยาเข้าแจ้งความเพื่อประสงค์ให้ตำรวจ ช่วยยุติความรุนแรงมากกว่าจะดำเนินคดีกับสามีของตน หรือในกรณีที่ภรรยาบางรายยื่นยันจะ ดำเนินคดี ก็หมายความว่าต้องขังและส่งศาล ปัญหาที่ตามมาคือ เมื่อขังแล้วจะเกิดภาวะว่า ลูกเมีย จะมาเยี่ยมหรือไม่

8.9 เมื่อภรรยาแจ้งความกับตำรวจแล้ว ภายหลังเกิดเปลี่ยนใจบอกไม่เอาความ และ อาจไม่ให้ความร่วมมือในการมาเป็นพยาน หรือหลบหนีการเป็นพยาน ตำรวจเองก็ลำบากใจ จึงไม่ แน่ใจว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ถูกทางหรือไม่

8.10 การดำเนินคดีจะดูแลการกระทำและปลายเหตุ โดยไม่มีการถามถึงสาเหตุ พื้นฐานและที่มา

8.11 การลงโทษผู้กระทำตามกระบวนการทางกฎหมายเป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลาย เหตุ เพราะหากดำเนินกับผู้กระทำด้วยการจับเข้าคุกเพียงอย่างเดียว แต่ไม่มีการบำบัด รักษาหรือ ฟื้นฟูจิตใจก็เป็นการแก้ปัญหาไม่ถูกจุด เพราะปัญหาเดิมก็จะเวียนกลับมาอีกไม่รู้จบ

8.12 ขั้นตอนการของพิจารณาคดียังซ้ำเติมผู้เสียหาย โดยเฉพาะกรณีการข่มขืน เมื่อมี การพิจารณาคดี ชื่อของผู้ถูกระทำจะปรากฏในคำพิพากษาและฎีกา

8.13 เมื่อเกิดความรุนแรงขึ้น ผู้หญิงมักเป็นฝ่ายที่ต้องย้ายออกจากบ้าน เพราะกลไก ทางกฎหมายยังไม่เอื้อให้ผู้ถูกระทำต้องย้ายออกจากบ้าน

9. ผลกระทบของความรุนแรงต่อครอบครัว

สัมพันธภาพอันดีของมนุษย์เกิดจากสถาบันพื้นฐานของสังคมคือครอบครัว ปัจจุบัน ทุก ๆ จุดของสังคมมีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงเป็นแนวทางแก้ปัญหา ตั้งแต่ระดับนักการเมือง จนถึงชาวบ้าน เรียกได้ว่า แทบไม่มีความปรารถนาต่อกัน ภาระหนึ่งชีวิตของผู้อื่นไม่มีค่า

ความรุนแรงในสังคมที่เราเห็น เป็นเพราะความเครียดซึ่งมีสาเหตุหลายประการ เช่น ความเครียดจากภายในครอบครัว จากการทำงาน จราจร มลพิษที่เราต้องทนอยู่ สิ่งแวดล้อมอันเลวร้าย สภาวะเศรษฐกิจ ความเครียดเหล่านี้ย่อมทำให้เราหมดความอดทนอดกลั้นพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยา ปะทะที่รุนแรง

อย่างไรก็ตาม ปฏิกิริยาแรงนี้จะเกิดขึ้น ได้ชั่วขณะ เมื่อผ่านพ้นไปแล้วทุกคนต่างไม่ ประสงค์ที่จะใช้ความรุนแรง อีกด้วยรู้สึกไม่สบายใจ รู้สึกขายหน้า ถ้าได้รับฟังคำพูดที่กระตุ้นเตือน คุณธรรมที่มีอยู่ในใจ ก็จะเกิดความเมตตากรุณาขึ้นมาในใจ แต่ความรุนแรงกลุ่มหนึ่งซึ่งน่ากลัว เป็น อภัยต่อสังคม เป็นอันตรายต่อชีวิต คือความรุนแรงต่อครอบครัว ซึ่งที่เกิดบ่อย ๆ คือ การลงโทษลูก

ด้วยความรุนแรง ใช้วิธีข่มขู่ด้วยอารมณ์ การกล่าววาจาที่รุนแรง เหน็บแนม ให้ได้อายและความขัดแย้งกันระหว่างพ่อ – แม่ หรือระหว่างสมาชิกอื่นที่เป็นผู้ใหญ่ในครอบครัว ทำให้เด็กแลเห็นตัวอย่างของการตัดสินใจด้วยความรุนแรงเข้าไปเป็นประสบการณ์ และนำมาใช้ในวิถีชีวิตของตน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจ แบ่งเป็นผลกระทบระยะสั้น และผลกระทบระยะยาว

ผลกระทบระยะสั้น ถ้าเป็นเด็กเล็กๆ จะหงุดหงิด ไม่มีความสุข เลี้ยงยาก หวาดผวาเมื่อผู้ทีลงโทษมาใกล้ บางรายหอย ชิม ไม่สนใจเล่น ไม่แจ่มใส ถ้าโตขึ้นจะมีอารมณ์หงุดหงิดง่าย ไม่มีความสุข โกรธนาน โกรธเพื่อน ระวังความโกรธไม่ได้ ใช้ความรุนแรงกับเพื่อน น้องหรือเลี้ยงสัตว์ หากกับเด็กโต นอกจากจะหงุดหงิดง่าย ไม่สุขสบายส่งผลให้ระบบการเรียนต่ำลง สมาธิและความสนใจลดลง เบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน มีแนวโน้มจะขัดคำสั่งครู ไม่ยอมทำตามกฎระเบียบของโรงเรียนและสังคม

ผลกระทบระยะยาว เด็กที่ถูกเลี้ยงดูด้วยวิธีรุนแรง หรืออยู่ในบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงจะรู้สึกว้าวมืดมนครั้งแรกคือ สังคมในบ้านเป็นสิ่งไม่ดี และจะมีแนวโน้มมองโลกในแง่ร้าย นิยมความก้าวร้าวรุนแรง ดังนั้นเด็กที่ได้รับความรุนแรงอย่างมาก จะมีแนวโน้มที่จะต่อต้านสังคม

ความรุนแรงในครอบครัวมีผลเสียต่อจิตใจ และพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพของเด็กซึ่งถ้าเราไม่ช่วยกันลดการใช้ความรุนแรงในครอบครัวให้หมดไป หรือลดน้อยลง ในที่สุดเราก็ได้ประชากรที่นิยมความรุนแรง การเดินทางของเราคงจะไม่มีความปลอดภัยแล้ว และถ้าใช้ความรุนแรงกับลูกของเรา ลูกของเราก็ใช้ความรุนแรงกับหลานหลานของเราต่อไป ดังนั้นเราอยู่ด้วยกันด้วยความรัก ความเมตตา ลูก ๆ ก็จะมีความสุข และในที่สุด สังคมประเทศชาติก็จะมีความสุขด้วย

จากผลการสำรวจสะท้อนให้เห็นว่าการจะแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสังคมนั้น ควรเริ่มจากการสร้างความรักความเข้าใจอันดีของสมาชิกในครอบครัวให้เกิดขึ้นก่อน โดยสมาชิกแต่ละคนควรตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเองและทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด โดยเฉพาะพ่อแม่ นั้นควรใช้เวลากับลูกและให้ความรัก ความอบอุ่น ตลอดจนอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้กับลูกอย่างสม่ำเสมอ เพราะคงปฏิเสธไม่ได้ว่าครอบครัวที่อบอุ่นนั้นจะช่วยสร้างเยาวชนที่มีคุณภาพให้กับประเทศต่อไป

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดโครงการ “รณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว” โดยมีการใช้รบบินสีขาวเป็นสัญลักษณ์เพื่อยุติความรุนแรง อีกทั้งองค์การสหประชาชาติเพื่อเด็กและสตรี (UNIFEM) ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาความรุนแรง ด้วยการจัดตั้งกองทุนการพัฒนาเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติ โดยมีพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ทรงเป็นองค์ทูตสันถวไมตรี

การจะทำให้ปัญหาความรุนแรงในสังคมไทยลดลงควรเริ่มจากการสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นในสถาบันครอบครัว โดยการให้ความรักความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกันภายในครอบครัว มีความซื่อสัตย์ต่อครอบครัว รู้จักปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสม ปลูกฝังทัศนคติที่ดีในเรื่องของความเสมอภาคของหญิงและชาย รู้จักให้เกียรติซึ่งกันและกัน ให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 แก่ประชาชนทั่วไป ดำรงและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรใช้กฎหมายควบคุมอย่างเข้มงวด ตลอดจนคนในสังคมควรให้การสนับสนุนและผลักดันให้ปัญหาความรุนแรงลดน้อยลงด้วยการแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นความรุนแรงในครอบครัว เพราะความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องของสาธารณชน ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวอีกต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความรุนแรงในครอบครัว

อังคณา ช่วยคำชู (2559) กล่าวว่า ปัจจัยและสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงในครอบครัวสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกระดับของสังคมและมาจากหลายปัจจัยทั้งปัจจัยด้านบุคคลครอบครัวสังคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจปัจจัยทั้งหมดล้วนเป็นปัจจัยเสี่ยง (Risk factor) ที่นำไปสู่การกระทำรุนแรงในครอบครัวทั้งสิ้น พบว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจจากปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำการเลิกจ้างงานธุรกิจล้มละลายค่าครองชีพสูงทำให้เกิดความเครียดเป็นสาเหตุที่ช่วยทำให้เกิดความรุนแรงทุกรูปแบบทั้งในครอบครัวและสังคม ลักษณะนิสัยการใช้ยาเกินตัว บริโภคนิยม วัตถุนิยมทำให้มีการกู่หนี่และก่อให้เกิดความเครียด

2. สื่อ ภาพลามกอนาจารต่าง ๆ ที่เผยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ ภาพยนตร์ รูปภาพ สื่อทางอินเทอร์เน็ต รวมทั้งการเสพของมีนเมา และการเที่ยวในสถานเริงรมย์ต่าง ๆ มีส่วนช่วยทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศ อาจชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสมหรือก่อให้เกิดความรุนแรงได้

3. ปัจจัยด้านการศึกษา พบว่าระบบการศึกษายังไม่ให้ความสำคัญในการบรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องจริยธรรมทางเพศ การเป็นพ่อแม่ที่ดี สิทธิสตรี สิทธิเด็กและสิทธิมนุษยชน การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษายังไม่เป็นที่ยอมรับอย่างจริงจัง เนื่องจากเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ปกปิดมีผลทำให้วัยรุ่นเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง เมื่อมีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น จากรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงของประเทศไทย พบว่ามีปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำความรุนแรงในครอบครัวดังนี้ คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ขาดสติสัมปชัญญะและเกิดการทำร้าย รองลงมาคือ ปัญหาการพนัน ปัญหาหนี้สินจนก่อให้เกิดความเครียด และปัจจัยเกี่ยวกับสื่อที่สะท้อนเร้าอารมณ์ให้เกิดการกระทำความรุนแรงทั้งนี้ปัจจัยเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือเป็นปัจจัยที่พบมากที่สุดต่อการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

4. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในบ้าน ได้แก่ ความเป็นหัวหน้าครอบครัว และเป็นใหญ่ของผู้ชายในบ้าน โดยเฉพาะในการครอบครองทรัพย์สินและอำนาจในการจัดการค่าใช้จ่าย และเรื่องครอบครัวอื่น ๆ ทำให้บุคคลอื่นในบ้านเกรงกลัวและยอมรับอำนาจโดยคุณวุฒิ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดฉะเชิงเทรา

1. ประวัติความเป็นมาจังหวัดฉะเชิงเทรา

จังหวัดฉะเชิงเทรา หรือที่นิยมเรียกกันว่า แปรศรีวิ นั้นมาจากคำบอกเล่าต่อกันมาว่า เมืองนี้เป็นอู่ข้าว อู่น้ำ ในน้ำอุดมสมบูรณ์ด้วยสัตว์น้ำนานาชนิด โดยเฉพาะปลาช่อน ซึ่งเป็นปลาน้ำจืดมีชุกชุมและขนาดใหญ่เมื่อนำมาแล่เพื่อตากทำปลาแห้ง ต้องแล่ออกถึงแปรศรีวิ เมืองนี้จึงเรียกว่าแปรศรีวิ ตามขนาดของปลาช่อน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะเมือง สำหรับชื่อ ฉะเชิงเทรา ในปัจจุบันเป็นไปได้ว่าชาวเมืองสมัยโบราณอาจเรียกชื่อแม่น้ำบางประกงว่า คลองลึก หรือ คลองใหญ่ ตามลักษณะที่มองเห็น แต่ด้วยอิทธิพลเขมรจึงเรียกชื่อแม่น้ำเป็นภาษาเขมรว่า สติงตรง ฉตั้งเทรา ซึ่งแปลว่า คลองลึก ครั้นเรียกกันนาน ๆ ต่อมาเสียงเลยเพี้ยนกลายเป็น ฉะเชิงเทรา หรือ แซงซา

ข้อสันนิษฐานการตั้งเมืองฉะเชิงเทรา ปรากฏครั้งแรกในสมัยกรุงศรีอยุธยา มีฐานะเป็นหัวเมืองชั้นใน หรือ เมืองจัตวา ในแผ่นดินสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (พ.ศ. 1991 – 2013) แต่สำหรับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ปรากฏหลักฐานชัดเจนในสมัยพระนเรศวร ที่ใช้เมืองฉะเชิงเทรา เป็นที่รวบรวมไพร่พล ด้วยชัยภูมิของเมืองที่เหมาะสมแก่การทำสงครามกองโจร ทำให้ฉะเชิงเทราเป็นเมืองหน้าป้องกันศัตรูเพื่อป้องกันเมืองหลวง จวบจนถึงสมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อทรงเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองแผ่นดินใหม่ ฉะเชิงเทรา จึงมีฐานะเป็นเมือง ๆ หนึ่งในมณฑลปราจีนบุรี จากนั้นในปี พ.ศ. 2476 มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง สู่ 3 ภูมิภาค จึงได้เปลี่ยนจากเมืองมาเป็นจังหวัด เรียกว่า จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดฉะเชิงเทรา มีขนาดพื้นที่ทั้งสิ้น 5,370.28 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,344,375 ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 13 องศา 10 ลิปดา ถึง 13 องศา 15 ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 องศา 50 ลิปดา 102 องศา 1 ลิปดาตะวันออก จังหวัดฉะเชิงเทราจัดไว้ในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรืออยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันออก (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และ ระยอง) ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถไฟสายตะวันออก ประมาณ 61 กิโลเมตร ตามทางหมายเลข 304 ประมาณ 75 กิโลเมตร ตามทางหมายเลข 3 ประมาณ 100 กิโลเมตร ตามทางหมายเลข 34 แยกเข้าทางสายหมายเลข 314 ประมาณ 90 กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดปราจีนบุรีและนครนายก

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดชลบุรี ระยอง และจันทบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสระแก้ว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดสมุทรปราการและกรุงเทพฯ

3. ลักษณะภูมิประเทศและลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปของจังหวัด ประกอบด้วย ที่ราบเชิงเขามีลักษณะเป็นที่ราบลูกฟูก และที่ราบลุ่มแม่น้ำ จากทางทิศตะวันออกสุดจรดด้านตะวันตก ดังนั้น พื้นที่เกษตรกรรมจึงแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่เป็นที่ราบลูกฟูกเหมาะแก่การทำไร่ และปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ ตั้งอยู่เฉพาะในเขตอำเภอพนมสารคาม และอำเภอแปลงยาว ส่วนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของจังหวัด บริเวณอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบางคล้า อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบ้านโพธิ์ และอำเภอบางปะกง พื้นที่ส่วนนี้อยู่ในเขตชลประทานเหมาะแก่การทำนาข้าว ปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์

ลักษณะภูมิอากาศ จังหวัดฉะเชิงเทรามีลักษณะสภาพภูมิอากาศเป็นแบบเขตเมืองร้อนหรืออากาศร้อนชื้น แถบเส้นศูนย์สูตรจะมี จะสูงเกือบตลอดปี โดยเฉพาะในช่วงเดือนมีนาคม – พฤษภาคม ในเดือนเมษายนจะร้อนที่สุด เดือนที่มีอุณหภูมิต่ำที่สุดคือ เดือนธันวาคม

4. การปกครองและประชากร

จังหวัดฉะเชิงเทรา แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอบางคล้า อำเภอบางปะกง อำเภอบ้านโพธิ์ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอพนมสารคาม อำเภอสนมชัยเขต อำเภอแปลงยาว อำเภอราชสาส์น อำเภอท่าตะเกียบ และอำเภอคลองเขื่อน มี 93 ตำบล 892 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 670,257 คน แยกเป็นชาย 329,058 คน เป็นหญิง 341,199 คน

แนวคิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

พ.ศ. 2550

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว 2550 ”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“ความรุนแรงในครอบครัว” หมายความว่า การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลอง

ธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด โดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินกัน สามิภริยา โดยมีได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

“ศาล” หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

“เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์” หมายความว่า ค่าทดแทนความเสียหายเบื้องต้นสำหรับเงินหรือทรัพย์สินใด ๆ ที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวสูญเสียไป โดยผลของการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และให้หมายความรวมถึงรายได้ที่สูญเสียไป ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการหาที่อยู่ใหม่ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

“นักจิตวิทยา” หมายความว่า นักจิตวิทยาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“นักสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า นักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในท้องที่ใดไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ผู้ใดกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัว ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้ความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ไม่ลบล้างความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น หากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 ด้วย ให้ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 5 ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง

มาตรา 6 การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 5 อาจกระทำโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พบเห็นการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือได้รับแจ้งตามมาตรา 5 แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง รวมทั้งให้มีอำนาจจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาพยาบาล และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ในกรณีที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้นั้นร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสร้องทุกข์ได้ด้วยตนเองให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 7 ถ้ามิได้มีการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 5 หรือมิได้มีการร้องทุกข์ตามมาตรา 6 ภายในสามเดือนนับแต่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ ให้ถือว่าคดีเป็นอันขาดอายุความ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

มาตรา 8 เมื่อมีการร้องทุกข์ภายในอายุความตามมาตรา 9 แล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนโดยเร็วและส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แต่หากมีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจยื่นฟ้องได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขอคัดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามคราวโดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ในกรณีที่การกระทำความผิดตามมาตรา 4 วรรคหนึ่ง เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินคดีความผิดตามมาตรา 4 วรรคหนึ่ง ต่อศาลรวมไปกับความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น เว้นแต่ความผิดตามกฎหมายอื่นนั้นมีอัตราโทษสูงกว่าให้ดำเนินคดีต่อศาลที่มี

อำนาจพิจารณาความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น โดยให้นำบทบัญญัติทั้งหลายแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัวร้องขอร่วมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำเพื่อให้คำปรึกษา

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปก่อนโดยไม่ต้องมีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่ด้วย แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานสอบสวน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

มาตรา 9 เมื่อมีการแจ้งตามมาตรา 5 หรือมีการร้องทุกข์ตามมาตรา 6 แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดลงพิมพ์โฆษณา หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือข้อมูลใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 10 ในการดำเนินการตามมาตรา 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เสนอมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หากศาลเห็นชอบกับคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ดังกล่าว ให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์มีผลต่อไป

ในกรณีที่ศาลไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือมีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลทำการใดส่วน และมีคำสั่งโดยพลัน หากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เพียงพอแก่การวินิจฉัยออกคำสั่ง ศาลอาจแก้ไข เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์หรือออก คำสั่งใด ๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลตามมาตรา 11 สามารถยื่น อุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือขอให้ศาลทบทวนคำสั่งได้ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง ให้คำ พิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นที่สุด ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสาม เดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 11 ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 10 หรือออกคำสั่งใด ๆ ได้ตามที่ เห็นสมควร

ในกรณีที่เหตุการณ์หรือพฤติการณ์เกี่ยวกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ศาลมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หรือคำสั่งใด ๆ รวมทั้งกำหนด เงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่ เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 12 ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีความผิดตาม มาตรา 4 ศาลมีอำนาจกำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองความปลอดภัยผู้กระทำความผิดให้ ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็น เหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนไว้ ตามวิธีการและระยะเวลาที่ศาล กำหนดแทนการลงโทษผู้กระทำความผิดก็ได้

ในกรณีที่มีการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา 4 ให้พนักงานสอบสวนหรือศาล แต่กรณี จัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องนั้น และกำหนดให้นำวิธีการตามวรรคหนึ่งเป็นเงื่อนไขใน การปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าว โดยอนุ โลม โดยอาจรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือ บุคคลในครอบครัวประกอบด้วยก็ได้ หากได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไขดังกล่าว ครบถ้วนแล้วจึงให้มีการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา 4

ได้ หากผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนหรือศาลมีอำนาจยกคดีขึ้นคำเนิการต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา หรือรัฐมนตรีประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา 13 ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีระบบงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามมาตรา 10 มาตรา 11 และมาตรา 12 โดยกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 14 วิธีพิจารณา การยื่น และการรับฟังพยานหลักฐาน หากพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 15 ไม่ว่าการพิจารณาคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด ให้ศาลพยายามเปรียบเทียบให้คู่ความได้ยอมความกัน โดยมุ่งถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

- (1) การคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
- (2) การสงวนและคุ้มครองสถานภาพของการสมรสในฐานะที่เป็นศูนย์รวมของชายและหญิงที่สมัครใจเข้ามาอยู่กินฉันสามีภริยา หากไม่อาจรักษาสถานภาพของการสมรสได้ ก็ให้การหย่าเป็นไปด้วยความเป็นธรรมและเสียหายน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของบุตรเป็นสำคัญ
- (3) การคุ้มครองและช่วยเหลือครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ครอบครัวนั้นต้องรับผิดชอบในการดูแลให้การศึกษาแก่สมาชิกที่เป็นผู้เยาว์
- (4) มาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือสามีภริยาและบุคคลในครอบครัวให้ปรองดองกันและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกันเองและกับบุตร

มาตรา 16 เพื่อประโยชน์ในการขอความในคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล แล้วแต่กรณี อาจตั้งผู้ประนีประนอมประกอบด้วยบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งเป็นบิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่ความหรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลเห็นสมควรเพื่อให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน หรืออาจมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกันก็ได้

เมื่อผู้ประนีประนอมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้ว ให้รายงานผลการไกล่เกลี่ยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล

แล้วแต่กรณีด้วย ในกรณีที่การไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ บุคคลดังกล่าวจะจัดให้มีการทำสัญญายอมความขึ้น หรือจะขอให้เรียกคู่ความมาทำสัญญายอมความกันต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลก็ได้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเห็นว่าสัญญายอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญายอมความนั้น

มาตรา 17 ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี แสดงจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง

มาตรา 18 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพ็ญจันทร์ ประดับมุข (2559) ศึกษาความรุนแรงในครอบครัว สถานะงานวิจัยและข้อเสนอเพื่อพัฒนาโครงสร้างระบบวิจัยในอนาคต เป็นรายงานการทบทวนองค์ความรู้เพื่อให้ได้กรอบเนื้อหาองค์ความรู้ด้านงานวิจัยเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวทั้งในประเทศและต่างประเทศ และข้อเสนอทิศทางการวิจัยด้านความรุนแรงในครอบครัวสำหรับประเทศไทยในอนาคต เนื้อหาประกอบแนวคิดทฤษฎี สถานการณ์ปัญหาของต่างประเทศ เอเชีย และไทย พัฒนาการและสถานะของงานวิจัยและระเบียบวิจัยที่ผ่านมา จากการทบทวนพบว่า ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาร่วมของทุกสังคม มีงานวิจัยทุกสาขาวิชาเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ แต่พบว่างานวิจัยที่ดำเนินการอยู่ยังแยกเป็นส่วน ๆ ตามสาขาวิชา การสังเคราะห์ภาพรวมยังขาดแคลน ด้านระเบียบวิธีวิจัยยังมีปัญหาเรื่องค่านิยม ระบบฐานข้อมูลที่ยังกระจัดกระจาย ฐานข้อมูลที่ได้จากแต่ละแหล่งก็ยังมีปัญหาด้านความแม่นยำตรงของข้อมูล ในประเทศไทย ฐานข้อมูลที่ใช้อ้างอิง ยังแยกเป็นส่วน ๆ ตามหน่วยงาน และเป็นตัวอย่างขนาดเล็กและเฉพาะกลุ่ม มีข้อเสนอต่อระบบการวิจัยสำหรับประเทศไทยในเรื่องความรุนแรงในครอบครัว ควรมีหน่วยวิจัยเฉพาะด้านความรุนแรงในครอบครัวทำหน้าที่หลักเพื่อการสร้างเคลื่อนไหวในเชิงนโยบายและกระตุ้นการตระหนักรู้กับสังคม พัฒนาตัวชี้วัดและฐานข้อมูลที่ชัดเจน เชื่อถือได้ เพื่อจะนำไปสู่การรู้ขนาดปัญหา ปัจจัยเงื่อนไข ผลกระทบของปัญหา และการติดตามแก้ไขปัญหายังเป็นระบบ ในประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญ

ทั้งความรุนแรงที่กระทำต่อสตรี ความรุนแรงในกลุ่มสามีภรรยา ความรุนแรงต่อเด็ก และความรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่น

หทัยรัตน์ มาประณีต (2559) ศึกษาทัศนคติด้านความรุนแรงต่อสตรีของสตรีในชุมชนเมือง ผลการวิจัยระดับทัศนคติพบว่า สตรีมีทัศนคติด้านความรุนแรงทางเพศ และด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสาเหตุของความรุนแรงต่อสตรีด้านความรุนแรงในครอบครัว และด้านความรุนแรงทางจิตใจ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางลักษณะภูมิหลังและทัศนคติความเสมอภาคระหว่างสตรีและบุรุษ ผลการวิจัยที่สำคัญพบว่า สตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติด้านสาเหตุของความรุนแรงต่อสตรี ด้านความรุนแรงในครอบครัวและด้านความรุนแรงทางเพศต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความต่างกันด้านความรุนแรงทางจิตใจและด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับสตรีที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีทัศนคติความรุนแรงทางเพศต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ สตรีที่มีทัศนคติความเสมอภาคระหว่างสตรีและบุรุษต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี 5 ด้านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อังคณา ช่วยคำชู (2559) ศึกษาความรุนแรงในครอบครัว: สาเหตุ ผลกระทบและแนวทางการช่วยเหลือ ผลการศึกษาพบว่า การกระทำรุนแรงในครอบครัวเกิดจากหลายสาเหตุรวมกันคือสาเหตุด้านตัวบุคคล สาเหตุด้านครอบครัว สาเหตุด้านสังคมและสาเหตุจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจ เมื่อมีปัญหาการกระทำรุนแรงในครอบครัวจะส่งผลให้ครอบครัวไม่สามารถทำหน้าที่ครอบครัวที่ดีได้ เพราะความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวได้ถูกทำลายลง ไม่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข และเกิดผลกระทบต่อสังคม แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ควรเริ่มจากการให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว อบรมเลี้ยงดูลูกผู้ชายและลูกผู้หญิงให้ได้รับความเสมอภาค ปรับเปลี่ยนทัศนคติโดยไม่ให้มองว่าปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเรื่องส่วนตัว ทุกภาคส่วนในสังคมควรมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหา รวมทั้งให้สื่อมวลชนช่วยรณรงค์การป้องกันปัญหา การให้การช่วยเหลือผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ลำดับแรกจะเน้นการดูแลให้ความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงให้กลับสู่ภาวะปกติ จากนั้นจึงมาใช้วิธีการหาแนวทางแก้ปัญหาหรือหาทางออกร่วมกัน ปรับความเชื่อ ทัศนคติของผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงใหม่ โดยเน้นความเท่าเทียมระหว่างเพศ เสริมสร้างความเชื่อมั่นในการเผชิญปัญหาและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น ให้ทางเลือกและโอกาสในการตัดสินใจ ให้กำลังใจและช่วยแนะนำแหล่งช่วยเหลือให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

ขงยุทธ แส่นประสิทธิ์ (2558) ศึกษาารูปแบบการป้องกันปัญหาความรุนแรงในครอบครัว โดยกระบวนการมีส่วนร่วม ผลการศึกษาผลวิจัยพบว่า 1. ชุมชนที่ศึกษามีสภาพความรุนแรงในครอบครัวทางวามากที่สุด รองลงมาคือทางร่างกาย ทางจิตใจ และทางเพศ ตามลำดับ โดยจำนวนครอบครัวที่มีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดปัญหามีมากที่สุด และพบว่าชุมชนย่อยที่มีพื้นที่จำกัด แออัด และมีสภาพทางเศรษฐกิจไม่ดี จะมีปัญหาในทุกรูปแบบ โดยสาเหตุมาจากสภาพภายในตัวบุคคลและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคม 2. การพัฒนารูปแบบการป้องกันปัญหา ดำเนินการใน 2 วงรอบ ในวงรอบแรกได้พัฒนาผู้นำชุมชนและครอบครัวแกนนำ การสังเกตและสะท้อนผล พบว่า ผู้นำชุมชนมีความรู้ เข้าใจ และมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ปัญหา และครอบครัวแกนนำมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางบวก สำหรับในวงรอบที่ 2 ได้พัฒนาครอบครัวเสี่ยงและรณรงค์ในชุมชน การสังเกตและสะท้อนผลพบว่า คนในชุมชนรับรู้และตื่นตัวในปัญหา และครอบครัวเสี่ยงบางส่วนเข้าใจปัญหาและมีแนวโน้มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางป้องกันปัญหา และ 3. ผลการพัฒนารูปแบบการป้องกันปัญหา เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในตัวผู้นำชุมชน ครอบครัวแกนนำ ครอบครัวเสี่ยง และประชาชนในชุมชนบางส่วน และได้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการป้องกันปัญหา และรูปแบบการใช้ชุมชนเป็นฐานในการพัฒนาเพื่อป้องกันปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

พูนสุข มาศรีสังสรรค์ (2558) ศึกษาการจัดการความรุนแรงในครอบครัวเชิงพุทธบูรณาการ ผลการศึกษาพบว่า การเข้าไปจัดการกับฐานของใจในปัจจุบัน ด้วยการฝึกฝน บ่มเพาะจิตใจให้ตั้งมั่น แน่วแน่ มีสัมมาสมาธิในการปรับปรุงพัฒนาตนให้มีสัมมาทิฐิ มีสติสัมปชัญญะอยู่ในปัจจุบันขณะ ไม่ตกเป็นทาสของอารมณ์ร้ายต่างๆ โดยเริ่มจากการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบภายในจิตใจตนเอง ได้แก่ ตัณหา ทิฐิ มานะ เพื่อลด ละ เลิก ความยึดมั่นในตัวตน ความเห็นแก่ตัว ความตระหนี่ ความมักได้ และความไม่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น อันเป็นสาเหตุแห่งความก้าวร้าวรุนแรง ร่วมกับการพัฒนารูปแบบของการดำเนินชีวิตครอบครัวของปัจเจกให้เศรษฐกิจกับจิตใจไปด้วยกันในหลักแห่งความสันโดษ พอเพียงในทางสายกลางอันอุดมด้วยศีล สมาธิและปัญญา (ไตรสิกขา) จากหลักพุทธธรรมต่าง ๆ ผสานกับการใช้แนวทางดี ๆ ของตะวันตกและตะวันออก รวมถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์สูงสุด ปลอดภัยจากความขัดแย้งรุนแรงใดๆ เพราะเมื่อใจของปัจเจกสงบสันติสุขแล้ว ความวุ่นวาย ขัดแย้ง สับสน ไม่ลงรอยในรูปต่าง ๆ จากใครหรืออะไรก็ตาม ไม่อาจสร้างความกดดันในใจของเขาให้ประทุเป็นความรุนแรงทางวาจาและทางกายได้อีก ที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่งคือ สังคมโดยรวมต้องร่วมสร้างค่านิยมในคุณค่าแท้มากกว่าคุณค่าเทียมในทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตครอบครัว ทั้งทางตรงและทางอ้อม

วัลลภ วาหะสิทธิ์ (2558) ศึกษาความชุกของการเกิดความรุนแรงต่อผู้สูงอายุหญิงในครอบครัวและคุณลักษณะของผู้กระทำความรุนแรง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่ม

ตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุหญิงอายุเฉลี่ย 70.46 ปี พบป่วยด้วยโรคเรื้อรัง 50.3% ผู้ดูแลหลักคือบุตรสาว 40.6% ความชุกของการเกิดความรุนแรงโดยรวมต่อผู้สูงอายุเพศหญิงเท่ากับ 40.8% แบ่งเป็นความรุนแรงทางด้านจิตใจ 30.0% การถูกทอดทิ้ง 17.0% ความรุนแรงทางการเงิน 4.9% และความรุนแรงทางด้านร่างกาย 1.3% ผู้กระทำความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นบุตรสาว 33.9% และบุตรชาย 30.4% ซึ่งมีอายุระหว่าง 36-59 ปี 53.6% โดยมีบุคลิกภาพแบบอารมณ์ร้อน ก้าวร้าว โมโหง่าย 48.2% มีประวัติใช้เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ 49.1% ผู้กระทำความรุนแรงไม่มีปัญหาสุขภาพจิตและไม่ใช้สารเสพติด 99.1% ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาร่วมในการคัดกรองและใช้เป็นแนวทางการจัดโปรแกรมในการป้องกันการเกิดความรุนแรงเพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบทางด้านสุขภาพและเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้สูงอายุต่อไป

นุรไลลาห์ หลังปูเต๊ะ (2558) ศึกษาภูมิหลังทางครอบครัวคู่สมรสสมรสที่มีสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสตูล ผลการศึกษากุมิหลังของสภาพครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูพบว่า ส่วนใหญ่แต่ละครอบครัวประสบปัญหาเดียวกัน คือ มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม กล่าวคือ ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและควบคุมจากบิดามากเกินไป เนื่องจากรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่ยึดติดการเลี้ยงลูกแบบโบราณ

วัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล (2558) ศึกษา การประเมินกระบวนการยุติธรรมในการคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมไทยในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม ด้อยทั้งประสิทธิภาพและคุณภาพในเชิงบริการต่อการสนองตอบอุบัติการณ์ความรุนแรงในครอบครัว กล่าวโดยเฉพาะคือ 1. เน้นการใช้มาตรการทางอาญาลงโทษแก่ผู้ก่อเหตุความรุนแรงในครอบครัวอย่างเคร่งครัด กล่าวคือ เมื่อมีการเริ่มต้นกระบวนการทางอาญาแล้วจะต้องดำเนินคดีไปจนถึงที่สุดตามบทบัญญัติของกฎหมาย จึงมีลักษณะเป็นมาตรการที่แข็งกร้าวไม่มีทางเลือกอื่นที่ยืดหยุ่นกว่า 2. มาตรการผ่อนปรนโดยให้พนักงานสอบสวนพยายามไกล่เกลี่ยประนีประนอมให้ผู้สมรสคืนดีกัน เพื่อเลี้ยงที่จะไม่เข้าสู่กระบวนการทางอาญา แต่ไม่มีกลไกหรือมาตรการติดตามคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกกระทำรุนแรง 3. บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมส่วนใหญ่มีทัศนคติในทางลบต่อคดีความรุนแรงในครอบครัว เนื่องจากผู้เสียหายและจำเลยเคยมีความสัมพันธ์ส่วนตัวมาก่อน โอกาสที่คู่ความจะมีอิทธิพลซึ่งกันและกันสูง อาจทำให้คดีไม่สัมฤทธิ์ผล รวมทั้งเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องเล็กน้อยไม่ร้ายแรง เป็นปัญหาภายในครอบครัวสามารถตกลงกันได้ บางกรณีผู้ถูกกระทำรุนแรงกลับมาแจ้งเหตุหลายครั้งนำราคาญ จึงมีความพยายามหลีกเลี่ยงที่จะไม่ทำคดีความรุนแรงในครอบครัวเมื่อศึกษาวิเคราะห์กฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและบทเรียนเกี่ยวกับการสนองตอบอุบัติการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา (มลรัฐนิวยอร์ก) ออสเตรเลีย มาเลเซียและสิงคโปร์

เปรียบเทียบกับกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมไทยประกอบกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและข้อมูลจากการสัมภาษณ์กรณีศึกษาเห็นว่า จุดแข็งของไทยคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 53 วรรคหนึ่ง ซึ่งได้บัญญัติให้รัฐคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลที่ได้รับการความรุนแรงในครอบครัวไว้แล้ว เพียงแต่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมให้มีความเข้มแข็งเป็นสากลและสอดคล้องกับบริบทวัฒนธรรมของสังคมไทย เพื่อให้การคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลที่ได้รับการความรุนแรงในครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพในเชิงบริการ ทั้งนี้ เพื่อผดุงไว้ซึ่งสถาบันครอบครัวอันเป็นแกนหลักของสังคมไทยสืบไป หากจะกล่าวโดยเฉพาะกระบวนการยุติธรรมไทยควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ควรให้ศาลนำมาตรการทางแพ่งมาใช้ในการออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ (Protective order) เพื่อยุติความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ถูกรุนแรง (Survivor) หรือสมาชิกในครอบครัว หากมีความจำเป็นอาจต้องกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ก่อเหตุรุนแรง (Perpetrator) เข้ารับการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู พฤติกรรมรุนแรงตามระยะเวลาที่เห็นสมควร อย่างไรก็ตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพต้องมีลักษณะยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขได้เสมอ
2. การเข้าถึงกระบวนการขอให้ศาลออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพต้องสะดวก ประหยัด รวดเร็ว ไม่ยุ่งยากเกินไปและควรให้ผู้ถูกรุนแรงมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหา เช่น การขอให้ศาลออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพหรือการดำเนินคดีอาญากับผู้ก่อเหตุรุนแรง เป็นต้น
3. ต้องมีกลไกบังคับให้มีการปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพอย่างจริงจัง กล่าวคือ เมื่อมีการฝ่าฝืนคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพต้องมีบทลงโทษทางอาญา ถ้ามีการฝ่าฝืนคำสั่งซ้ำต้องเพิ่มโทษ
4. หน่วยงานและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมที่ปฏิบัติงานคุ้มครองช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับการความรุนแรงในครอบครัวต้องมีบทบาทที่ชัดเจน ควรมีการฝึกอบรมทักษะเป็นการเฉพาะ ต้องมีกระบวนการฝึกอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติในทางบวกต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมีบุคลิกภาพดีสามารถทำงานร่วมกับผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรงและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพและบริการที่มีคุณภาพ
5. กระบวนการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกรุนแรงในครอบครัวต้องกระทำโดยทimsสหวิชาชีพ เช่น ตำรวจ นักกฎหมาย แพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักบำบัด นักสังคมสงเคราะห์ เน้นการให้คำปรึกษาแนะนำ การบำบัดแก้ไขฟื้นฟู การสังคมสงเคราะห์ โดยเชื่อมโยงกับชุมชนจะเป็นการดีและหากยุติปัญหาโดยไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมจะเป็นการดียิ่ง

เดชา ศิริเจริญ (2557) ศึกษาเด็กกับอิทธิพลของครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า นักเรียน – นักเลงที่ก่อเหตุทุบตีทำร้ายและฆ่ากันตายตามข่าวที่ปรากฏให้เห็นบ่อยครั้งเป็นปัญหาความประพฤติดของเด็กและเยาวชนซึ่งนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงและร้ายแรงยิ่งขึ้นหากสังคมไม่มีเยาวชนร้ายรุ่นเด็ก ๆ เข้าแทนที่ปัจจุบันอาชญากรตัวร้ายก็คงหมดไปจากสังคมคงไม่มากมายขนาดนี้ แต่ปรากฏว่ามีทายาทตัวร้ายเข้ามาสืบทอดมากมายปัจจัยหนึ่งที่น่าจะมีอิทธิพลโน้มน้าวทำให้เด็ก

และเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางร้ายได้แก่สถาบันครอบครัวจึงมาถึงปัญหาว่าครอบครัวที่มีลักษณะเช่นใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนอันทำให้เขามีพฤติกรรมดังกล่าว

นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ(2556) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัวของชุมชนแขวงวัดท่าพระ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมความรุนแรงต่าง ๆ มีเพียง 3 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงทางร่างกาย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว ระยะเวลาในการสมรส จำนวนบุตรและความสัมพันธ์ของครอบครัว ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ

อัญชลี ลิ่มไชยฤกษ์ (2555) ศึกษาประวัติรายกรณีหญิงที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว บ้านพักเด็กและครอบครัวกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผลการศึกษาพบว่า หญิงที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในกรณีศึกษา มาจากครอบครัวที่แตกแยก ฐานะยากจน การเลี้ยงดูแบบขาดการดูแลเอาใจใส่ ขาดความรัก ความใส่ใจ รู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย บุคลิกที่อ่อนแอ ขาดความภูมิใจในตนเอง จึงทำให้ตนเองไม่มีความสุข ไม่มั่นใจในตนเอง ไม่กล้าตัดสินใจ และต้องพึ่งพิงผู้อื่นอยู่ตลอด เมื่อถูกสามีกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จึงยอมทนให้สามีกระทำด้วยความรุนแรง 2. หญิงที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในกรณีศึกษาจำนวน 4 ราย พบว่ามีเพียง 1 ราย ที่มีเซาว์ปัญญาอยู่ระดับเกณฑ์เฉลี่ยค่อนข้างทึบ (Average) และอีก 3 ราย มีระดับเซาว์ปัญญาในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย โดยจำนวน 1 ราย ระดับปัญญาทึบ (Dullnormal) จำนวน 2 ราย ระดับคาบเส้นปัญญาอ่อน (Borderline mental retardation) และ 3. บุคลิกภาพของหญิงที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในกรณีศึกษามีพื้นฐานอารมณ์เศร้า บุคลิกอ่อนแอ เก็บตัวมากกว่าการแสดงออก มีวุฒิภาวะไม่สมวัยมองเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ขาดความมั่นใจง ปลดออก ขาดความรัก ความอบอุ่นขาดความเชื่อมั่น ในตนเอง มีลักษณะพึ่งพิง ไม่กล้าแสดงออก

คมกฤษ เข้มนาค (2555) ศึกษาความรุนแรงในครอบครัว: ศึกษากรณีบิดาล่วงละเมิดทางเพศต่อบุตรสาว ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้บิดาล่วงละเมิดทางเพศต่อบุตรสาว ประกอบด้วย 3 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมของครอบครัว ที่มีฐานะยากจน บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือรับจ้าง คีมีสุราหรือติดยาเสพติด มีการทะเลาะในครอบครัวเป็นประจำ และมีสภาพบ้านที่เอื้อต่อการเกิดพฤติกรรมดังกล่าว โดยบ้านเป็นแบบชั่วคราวและไม่ได้แยกเป็นสัดส่วน ปัจจัยที่บิดาไม่มีความรับผิดชอบและไม่เป็นตัวอย่างที่ดีต่อครอบครัว และปัจจัยภูมิหลังของบิดาที่มาจากครอบครัวไม่อบอุ่น สำหรับความคิดเห็นในปัจจุบันต่อพฤติกรรมดังกล่าว บิดารู้สึกเสียใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มารดาและบุตรสาวรู้สึกโกรธและเกลียดต่อการกระทำของบิดา

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การวิจัยเรื่อง สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัด
ฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มี
อายุระหว่าง 18-60 ปี จำนวน 141,272 คน ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2559 นำมาทำการคำนวณโดยใช้
สูตรของยามานะ (Yamane, 1973) ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

$$n = \frac{141,272}{1+141,272(0.05)^2}$$

$$n = 398 \text{ คน}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ 141,272 คน

e = 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

การสุ่มตัวอย่าง

เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง จะใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอ
เมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 398 คน แบบชั้นภูมิ และทำการแบ่งสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ตารางที่ 3-1 จำนวนประชากรแยกตามเทศบาล และสัดส่วนจำนวนตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทน
ประชากร

ลำดับ	เทศบาล	ประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1	เทศบาลเมืองจะเข็ญเทธา	39,570	112
2	เทศบาลตำบลนครเนื่องเขต	5,574	16
3	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าไข่	9,694	27
4	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่	7,249	21
5	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนา	3,724	11
6	องค์การบริหารส่วนตำบลบางดินเปิด	2,531	7
7	องค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่	2,308	7
8	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองจุกกระเฉด	2,980	8
9	องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว	6,198	18
10	องค์การบริหารส่วนตำบลบางขวัญ	3,647	10
11	องค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเคียน	4,753	13
12	องค์การบริหารส่วนตำบลโสธร	8,974	25
13	องค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ	4,584	13
14	องค์การบริหารส่วนตำบลบางกะไห	4,148	12
15	องค์การบริหารส่วนตำบลหนามแดง	2,453	7
16	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองปรอง	9,090	26
17	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองอุดมชลจร	8,296	23
18	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหลวงแพ่ง	11,052	31
19	องค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย	4,447	11
	รวม	141,272	398

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีคำถามชนิดปลายปิด แบ่งโครงสร้างคำถามออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยที่ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านสังคม 2. ปัจจัยด้านสภาวะเศรษฐกิจ
3. ปัจจัยด้านการศึกษา และ 4. ปัจจัยด้านการสื่อสาร

ส่วนที่ 3 ข้อมูลสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of data) การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) และวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory research) โดยมุ่งเน้นศึกษา สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว วิทยาลัยศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ดังนี้

1.1 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

1.2 หนังสือทางวิชาการ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน ขั้นตอนการดำเนินงานมี ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามที่มีเนื้อหาสมบูรณ์และให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้มีการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

1.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามหรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ (IOC: Index of Item – Objective Congruence) ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ในการตรวจสอบโดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
จากนั้นคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (Index of Concordance : IOC) ซึ่งมี
สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตร IOC} = \frac{R}{N}$$

โดย R = คะแนนรวมที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรงนำไปใช้ได้ แต่ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญดังต่อไปนี้

1. รศ.ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร
2. ดร.โชติศา ขาวสนิท
3. ดร.สะถิระ เผือกประพันธุ์

โดยมีค่า IOC เฉลี่ยรวมเท่ากับ 1 ถือว่าเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดสอบ (Try-out) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองอุดมชลจร และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหลวงแพ่ง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามต้องการตลอดจนมีความเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นจึงนำมาทดสอบวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของ ครอนบาคโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นมีดังนี้

ตารางที่ 3-2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปรที่ใช้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
1. ปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม	0.823
2. ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ	0.815
3. ปัจจัยด้านการศึกษา	0.867
4. ปัจจัยด้านการสื่อสาร	0.855
5. สาเหตุความรุนแรงในครอบครัว	0.929
ภาพรวม	0.924

จากตารางที่ 3-2 พบว่า การหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามในภาพรวม ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) เท่ากับ 0.924 โดยแบบสอบถามที่มีความน่าเชื่อถือควรมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 (Nunnally, 1987) ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือ

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้จัดทำ และวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามหลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ได้รับคำตอบที่สมบูรณ์ครบตามจำนวนที่ระบุไว้
- 1.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ
- 1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์
- 1.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้

2.1 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ ด้วยสถิติความถี่และค่าร้อยละ

2.2 วิเคราะห์ปัจจัยและสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว จะมีลักษณะที่ให้เลือกระดับความสำคัญของปัจจัยแต่ละตัว ซึ่งจะมีลักษณะคำถามเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) กำหนดค่านำหนักตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert scale) เป็น 5 ระดับ ซึ่งจะมีให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การประเมินผลคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามจากค่าเฉลี่ย (Mean) และได้กำหนดความหมายของระดับค่าเฉลี่ยโดยคำนวณจาก ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นใช้สูตร

การคำนวณช่วงความกว้างของอันตรภาคชั้นดังนี้ แบ่งระดับของคะแนนด้วยการใช้สูตรของ บุญชม ศรีสะอาด (2538) มาคำนวณและคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย	ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัด
1.00 – 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1.81 – 2.61	เห็นด้วยน้อย
2.62 – 3.42	เห็นด้วยปานกลาง
3.43 – 4.23	เห็นด้วยมาก
4.24 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด

3. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential analysis) ใช้สถิติเชิงอนุมาน ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับสาเหตุการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ด้วยการวิเคราะห์สถิติไคสแควร์ (Chi-square test)

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เก็บข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มอายุที่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง จำนวน 398 ราย และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ตามสมมติฐานของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4-1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (ราย) (n=398)	ร้อยละ
ชาย	187	47.0
หญิง	211	53.0
รวม	398	100.0

ผลการศึกษตามตารางที่ 4-1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นรองลงมาก็คือ เพศชาย มีจำนวน 187 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.0

ตารางที่ 4-2 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
18 – 25 ปี	169	42.5
26 – 30 ปี	186	46.7
31 – 35 ปี	29	7.3
36 – 40 ปี	7	1.8
56 – 60 ปี	7	1.8
รวม	398	100.0

ผลการศึกษาดังตารางที่ 4-2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 26 - 30 ปี ซึ่งมีจำนวน 186 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือ มีอายุ 18 - 25 ปี มีจำนวน 169 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.5 อายุ 31 - 35 ปี มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.3 อายุ 36 - 40 ปีมีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8 และ มีอายุ 56 - 60 ปีมีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4-3 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	98	24.6
10,001-20,000 บาท	191	48.0
20,001-30,000 บาท	81	20.4
30,001-40,000 บาท	21	5.3
มากกว่า 40,000 บาท	7	1.8
รวม	398	100.0

ผลการศึกษาดังตารางที่ 4-3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 191 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาทมีจำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.6 มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.4 มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาทมีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.3 และ มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทมีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4-4 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
มัธยมศึกษา/ปวช.	70	17.6
ปวส./ อนุปริญญา	7	1.8
ปริญญาตรี	293	73.6
สูงกว่าปริญญาตรี	28	7
รวม	398	100.0

ผลการศึกษาดำเนินการที่ 4-4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีจำนวน 293 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.6 รองลงมาคือ มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ ปวช. มีจำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.6 มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0 และ มีระดับการศึกษาระดับปวส./ อนุปริญญา มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4-5 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	99	24.9
นักเรียน/ นักศึกษา	42	10.6
ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว	51	12.8
พนักงานบริษัทเอกชน	164	41.2
เกษตรกร	7	1.8
อาชีพอื่น ๆ	35	8.8
รวม	398	100.0

ผลการศึกษาดำเนินการที่ 4-5 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งมีจำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาคือ มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.9 มีอาชีพค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.8 มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษามีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 มีจำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.6 มีอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.8 และ มีอาชีพเกษตรกรมีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4-6 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โสด	335	84.2
สมรส	56	14.1
หม้าย/แยกกันอยู่	7	1.8
รวม	398	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4-6 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ซึ่งมีจำนวน 335 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมาคือ สมรส มีจำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.1 และ หม้าย/แยกกันอยู่ มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว

การแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.24 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.43 – 4.23	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.62 – 3.42	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.61	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล	อันดับ
ปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม	3.35	1.244	มาก	4
ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ	3.75	1.126	มาก	3
ปัจจัยด้านการศึกษา	3.77	1.136	มาก	1
ปัจจัยด้านการสื่อสาร	3.76	1.202	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.65	1.177	มาก	

ผลการศึกษาดำเนินการตามตารางที่ 4-7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากกว่าปัจจัยด้านการศึกษาก่อนเป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.136 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.76 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.202 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสภาวะเศรษฐกิจ ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.126 และปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.244

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม

ปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)					\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด				
ความไม่เท่าเทียมกัน ระหว่างหญิงกับชาย	21 5.3%	65 16.3%	127 31.9%	128 32.2%	57 14.3%	3.34	1.076	มาก	2
ความเชื่อว่าการรยาเป็น สมบัติของสามี	50 12.6%	57 14.3%	114 28.6%	107 26.9%	70 17.6%	3.23	1.253	มาก	4
ความเชื่อว่าลูกเป็นสมบัติ ของพ่อแม่	21 5.3%	43 10.8%	71 17.8%	141 35.4%	122 30.7%	3.75	1.155	มาก	1
การให้ความสำคัญกับเพศ ชายมากกว่าเพศหญิง	56 14.1%	79 19.8%	93 23.4%	92 23.1%	78 19.6%	3.14	1.327	มาก	5
ความเชื่อว่าความรุนแรงใน ครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว	71 17.8%	44 11.1%	87 21.9%	98 24.6%	98 24.6%	3.27	1.409	มาก	3
	ค่าเฉลี่ยรวม					3.35	1.244	มาก	

ผลการศึกษาดำเนินการตามตารางที่ 4-8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับปัจจัยด้านการศึกษาก่อนเป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.136 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.76 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.202 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสภาวะเศรษฐกิจ ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.126 และปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.244

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสภาวะเศรษฐกิจ

ปัจจัยด้านสภาวะ เศรษฐกิจ	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)					\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด				
ผู้นำครอบครัวไม่มีรายได้	28 7.0%	28 7.0%	137 34.4%	106 26.6%	99 24.9%	3.55	1.145	มาก	3
ภาวะการตกงานของผู้นำ ครอบครัว	7 1.8%	28 7.0%	116 29.1%	92 23.1%	155 38.9%	3.90	1.056	มาก	1
การถูกกดค่าแรง ถูกเอารัด เอาเปรียบ ต้องทำงานเกิน กว่าค่าแรงที่ได้ของผู้นำ ครอบครัว	14 3.5%	50 12.6%	94 23.6%	91 22.9%	149 37.4%	3.78	1.177	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม						3.75	1.126	มาก	

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4-9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับ ภาวะการตกงานของผู้นำครอบครัวเป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.90 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.056 รองลงมาคือ การถูกกดค่าแรง ถูกเอารัดเอา เปรียบ ต้องทำงานเกินกว่าค่าแรงที่ได้ของผู้นำครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.78 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ 1.177 และผู้นำครอบครัวไม่มีรายได้ ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ 1.145

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการศึกษา

ปัจจัยด้านการศึกษา	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)					\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด				
บุคคลในครอบครัวขาด ความรู้ความเข้าใจ กฎหมายเกี่ยวกับความ รุนแรงในครอบครัว	15 3.8%	14 3.5%	100 25.1%	92 23.1%	177 44.5%	4.01	1.086	มาก	1
บุคคลในครอบครัวคิดว่า การกระทำรุนแรงใน ครอบครัวไม่เป็นความผิด	28 7.0%	43 10.8%	66 16.6%	127 31.9%	134 33.7%	3.74	1.227	มาก	3
บุคคลในครอบครัวขาด ความรู้ความเข้าใจในเรื่อง สิทธิสตรี สิทธิเด็ก และ สิทธิมนุษยชน	7 1.8%	35 8.8%	87 21.9%	127 31.9%	142 35.7%	3.91	1.039	มาก	2
การคบเพื่อนเป็นสาเหตุ ของความรุนแรงใน ครอบครัว	35 8.8%	36 9.0%	150 37.7%	85 21.4%	92 23.1%	3.41	1.190	มาก	4
	ค่าเฉลี่ยรวม					3.77	1.136	มาก	

ผลการศึกษตามตารางที่ 4-10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับ บุคคลในครอบครัวขาดความรู้ ความเข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว เป็นสาเหตุ ความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.01 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.086 รองลงมาคือ บุคคลในครอบครัวขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิสตรี สิทธิเด็ก และสิทธิมนุษยชนที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.91 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.039 รองลงมาคือ บุคคลในครอบครัวคิดว่าการกระทำรุนแรงในครอบครัวไม่เป็นความผิด ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.74 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.227 และการคบเพื่อนเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.41 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.190

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการสื่อสาร

ปัจจัยด้านการสื่อสาร	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)					\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด				
ผู้นำครอบครัวใช้วิธีการ สื่อสารแบบสื่อสารแต่ผู้ เดียว	21 5.3%	28 7.0%	101 25.4%	134 7%	33 28.6%	3.73	1.108	มาก	2
ผู้นำครอบครัวมีความเพื่อง การ	35 8.8%	28 7.0%	51 12.8%	118 29.6%	166 41.7%	3.88	1.268	มาก	1
ภรรยา หรือบุตรไม่ สามารถสื่อสารกับผู้นำ ครอบครัวได้	42 10.6%	21 5.3%	79 19.8%	149 37.4%	107 26.9%	3.65	1.228	มาก	3
	ค่าเฉลี่ยรวม					3.76	1.202	มาก	

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4-11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับ ผู้นำครอบครัวมีความเพื่องการ เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.88 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.268 รองลงมาคือ ผู้นำครอบครัวใช้วิธีการสื่อสารแบบ สื่อสารแต่ผู้เดียว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.73 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.108 และภรรยา หรือ บุตรไม่สามารถสื่อสารกับผู้นำครอบครัวได้ ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.228

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว

ในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวมีการ ใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.24 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.43 – 4.23	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.62 – 3.42	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.61	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว

สาเหตุความรุนแรงใน ครอบครัว	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)					\bar{X}	SD	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด				
พฤติกรรมก้าวร้าว พุดจาคำทอ เจ้าอารมณ์		7 1.8%	35 8.8%	123 30.9%	233 58.5%	4.46	0.729	มากที่สุด	2
ปัญหาเรื่องผู้สาว	7 1.8%	7 1.8%	49 12.3%	115 28.9%	220 55.3%	4.34	0.889	มากที่สุด	4
การดื่มสุราและเสพยาเสพติด			42 10.6%	88 22.1%	268 67.3%	4.57	0.676	มากที่สุด	1
การขาดความใส่ใจใน ครอบครัว	7 1.8%	7 1.8%	28 7.0%	115 28.9%	241 60.6%	4.45	0.840	มากที่สุด	3
ปัญหาสุขภาพจิตของผู้นำ ครอบครัว	7 1.8%	7 1.8%	56 14.1%	114 28.6%	214 53.8%	4.31	0.902	มากที่สุด	6
ความเครียดจากการทำงาน	7 1.8%	7 1.8%	50 12.6%	122 30.7%	212 53.3%	4.32	0.887	มากที่สุด	5
ความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติ	21 5.3%	7 1.8%	92 23.1%	107 26.9%	171 43.0%	4.01	1.100	มาก	7
พฤติกรรมเลียนแบบดารา ทีวี สื่อต่าง ๆ หรือเพื่อนบ้าน ใกล้เคียง	28 7.0%	21 5.3%	121 30.4%	108 27.1%	120 30.2%	3.68	1.162	มาก	9
ภาวะความเจ็บป่วยของบุคคล ในครอบครัว	7 1.8%	28 7.0%	142 35.7%	101 25.4%	120 30.2%	3.75	1.019	มาก	8
หลักสูตรการเรียนการศึกษา ของบุตร	49 12.3%	36 9.0%	106 26.6%	107 26.9%	100 25.1%	3.43	1.293	มาก	10
	ค่าเฉลี่ยรวม					4.13	0.950	มาก	

ผลการศึกษาดังกล่าวที่ 4-12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เกี่ยวกับการดื่มสุราและเสพยาเสพติดเป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.57 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.676 รองลงมาคือ พฤติกรรมก้าวร้าว พุดจาคำทอ เจ้าอารมณ์ ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.729 รองลงมาคือ การขาด ความใส่ใจในครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.840 รองลงมา คือ ปัญหาเรื่องชู้สาว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.34 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.889 รองลงมาคือ ความเครียดจากการทำงาน ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.32 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.887 รองลงมา คือ ปัญหาสุขภาพจิตของผู้ปกครองในครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.902 รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติ ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.01 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ 1.100 รองลงมาคือ ภาวะความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.019 รองลงมาคือ พฤติกรรมเลียนแบบดารา ทีวี สื่อต่าง ๆ หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียง ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.162 และ หลักสูตรการเรียนการศึกษาของบุตร ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.293

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุการใช้ความรุนแรงใน ครอบครัว ด้วยการวิเคราะห์สถิติไคสแควร์ (Chi-square test)

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงใน ครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4-13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง
ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศชาย	7	1.76	35	8.79	109	27.39	36	9.05	33.381	0.000*
เพศหญิง	7	1.76	21	5.28	85	21.36	98	24.62		
รวม	14	3.52	56	14.07	194	48.74	134	33.67		

จากตารางที่ 4-13 พบว่า เพศกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4-14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง
ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
18 – 25 ปี	14	3.52	35	8.79	70	17.59	50	12.56	54.830	0.000*
26 – 30 ปี			21	5.28	88	22.11	77	19.35		
31 – 35 ปี			0	0.00	22	5.53	7	1.76		
36 – 40 ปี					7	1.76				
56 – 60 ปี					7	1.76				
รวม	14	3.52	56	14.07	194	48.74	134	33.67		

จากตารางที่ 4-14 พบว่า อายุกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานข้อที่ 1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามสถานภาพ

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
โสด	0	0.00	7	1.76	14	3.52	35	8.79	42.194	0.000*
สมรส	0	0.00	0	0.00	0	0.00	7	1.76		
หม้าย/ แยกกันอยู่	7	1.76	21	5.28	56	14.07	14	3.52		
รวม	7	1.76	28	7.04	70	17.59	56	14.07		

จากตารางที่ 4-15 พบว่า สถานภาพกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า สถานภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานข้อที่ 1.4 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4-16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง
ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
มัธยมศึกษา/ ปวช.	0	0.00	0	0.00	0	0.00	7	1.76	39.105	0.000*
ปวส./ อนุปริญญา	7	1.76	42	10.55	138	34.67	106	26.63		
ปริญญาตรี	0	0.00	0	0.00	21	5.28	7	1.76		
สูงกว่า ปริญญาตรี	7	1.76	7	1.76	50	12.56	35	8.79		
รวม	14	3.52	49	12.31	209	52.51	155	38.94		

จากตารางที่ 4-16 พบว่า ระดับการศึกษากับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะเชิงเทรา พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานข้อที่ 1.5 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะเชิงเทรา

ตารางที่ 4-17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง
ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ไม่เกิน 10,000 บาท	7	1.76	28	7.04	65	16.33	91	22.86	74.277	0.000*
10,001-20,000 บาท	0	0.00	7	1.76	45	11.31	29	7.29		
20,001-30,000 บาท	0	0.00	0	0.00	21	5.28	0	0.00		
30,001-40,000 บาท	0	0.00	0	0.00	7	1.76	0	0.00		
มากกว่า 40,000 บาท	7	1.76	14	3.52	35	8.79	14	3.52		
รวม	14	3.52	49	12.31	173	43.47	134	33.67		

จากตารางที่ 4-17 พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.6 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4-18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสาเหตุความรุนแรง
ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอาชีพ

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
รับราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	7	1.76	35	8.79	0	0.00	99.980	0.000*
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	0	0.00	23	5.78	28	7.04		
ค้าขาย หรือ ธุรกิจ ส่วนตัว	7	1.76	42	10.55	58	14.57	57	14.32		
พนักงาน บริษัทเอกชน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	7	1.76		
เกษตรกร	0	0.00	0	0.00	28	7.04	7	1.76		
อาชีพอื่น ๆ	14	3.52	56	14.07	194	48.74	134			
รวม	21	5.28	105	26.38	338	84.92	233	24.87		

จากตารางที่ 4-18 พบว่าอาชีพกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง
จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า มีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับสาเหตุ
ความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2. ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว
ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์

ตารางที่ 4-19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมกับสาเหตุความรุนแรง
ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยที่สุด	0	0.00	7	1.76	7	1.76	0	0.00	112.85	0.000*
น้อย	7	1.76	0	0.00	43	10.80	28	7.04		
ปานกลาง	7	1.76	28	7.04	59	14.82	28	7.04		
มาก	0	0.00	7	1.76	85	21.36	50	12.56		
มากที่สุด	0	0.00	14	3.52	0	0.00	28	7.04		
รวม	14	3.52	56	14.07	194	48.74	134	33.67		

จากตารางที่ 4-19 พบว่า ปัจจัยด้านสังคมกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3. ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์

ตารางที่ 4-20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยที่สุด	0	0.00	7	1.76	0	0.00	0	0.00	178.588	0.000*
น้อย	0	0.00	7	1.76	21	5.28	7	1.76		
ปานกลาง	14	3.52	21	5.28	59	14.82	8	2.01		
มาก	0	0.00	21	5.28	71	17.84	35	8.79		
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	43	10.80	84	21.11		
รวม	14	3.52	56	14.07	194	48.74	134	33.67		

จากตารางที่ 4-20 พบว่า ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4. ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์

ตารางที่ 4-21 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการศึกษา กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยที่สุด	0	0.00	7	1.76	21	5.28	0	0.00	84.046	0.000*
น้อย	7	1.76	21	5.28	45	11.31	29	7.29		
ปานกลาง	7	1.76	28	7.04	71	17.84	28	7.04		
มาก	0	0.00	0	0.00	57	14.32	77	19.35		
มากที่สุด	14	3.52	56	14.07	194	48.74	134	33.67		
รวม	0	0.00	7	1.76	21	5.28	0	0.00		

จากตารางที่ 4-21 พบว่า ปัจจัยด้านการศึกษา กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 5. ปัจจัยด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์

ตารางที่ 4-22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการสื่อสารกับสาเหตุความรุนแรง
ในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยที่สุด	0	0.00	21	5.28	0	0.00	0	0.00	218.54	0.000*
น้อย	0	0.00	0	0.00	21	5.28	7	1.76		
ปานกลาง	7	1.76	28	7.04	37	9.30	28	7.04		
มาก	7	1.76	0	0.00	92	23.12	36	9.05		
มากที่สุด	0	0.00	7	1.76	44	11.06	63	15.83		
รวม	14	3.52	56	14.07	194	48.74	134	33.67		

จากตารางที่ 4-22 พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า มีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

สรุปผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิง มีจำนวน 211 ราย ร้อยละ 53.0 มีอายุ 26 - 30 ปี มีจำนวน 186 ราย ร้อยละ 46.7 มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 191 ราย ร้อยละ 48.0 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 293 ราย ร้อยละ 73.6 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 164 ราย ร้อยละ 41.2 และมีสถานภาพโสด จำนวน 335 ราย ร้อยละ 84.2

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว

สรุปผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากกว่าปัจจัยด้านการศึกษามากเป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.136 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.76 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.202 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.126 และปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.244

1. ปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับปัจจัยด้านการศึกษามากเป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.136 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.76 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.202 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.126 และปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.244

2. ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับภาวะ การตกงานของผู้นำครอบครัวเป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.90 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.056 รองลงมาคือ การถูกกีดกันค่าแรง ถูกเอารัดเอา

เปรียบ ต้องทำงานเกินกว่าค่าแรงที่ได้ของผู้นำครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.78 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.177 และผู้นำครอบครัวไม่มีรายได้ ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.145

3. ปัจจัยด้านการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวขาดความรู้ ความเข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.01 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.086 รองลงมาคือ บุคคลในครอบครัวขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิสตรี สิทธิเด็ก และสิทธิมนุษยชนที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.91 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.039 รองลงมาคือ บุคคลในครอบครัวคิดว่า การกระทำรุนแรงในครอบครัวไม่เป็นความผิด ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.74 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.227 และการคบเพื่อนเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.41 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.190

4. ปัจจัยด้านการสื่อสารพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับผู้นำครอบครัวมีความผิดใจกัน เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.88 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.268 รองลงมาคือ ผู้นำครอบครัวใช้วิธีการสื่อสารแบบสื่อสารแต่ผู้เดียว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.73 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.108 และภรรยา หรือบุตรไม่สามารถสื่อสารกับผู้นำครอบครัวได้ ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.228

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว

สรุปผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับการดื่มสุราและเสพยาเสพติดเป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.57 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.676 รองลงมาคือ พฤติกรรมก้าวร้าว พุดจาคำทอ เจ้าอารมณ์ ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.729 รองลงมาคือ การขาดความใส่ใจในครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.840 รองลงมาคือ ปัญหาเรื่องชู้สาว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.34 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.889 รองลงมาคือ ความเครียดจากการทำงาน ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.32 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.887 รองลงมาคือ ปัญหาสุขภาพจิตของผู้นำครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.902 รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติ ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.01 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.100 รองลงมาคือ ภาวะความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.019 รองลงมาคือ พฤติกรรมเลียนแบบดารา ทีวี สื่อต่าง ๆ หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียง ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.162 และหลักสูตรการเรียนการศึกษาของบุตร ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.293

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาและสถานภาพมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านสภาวะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านสภาวะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยด้านการศึกษามีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการศึกษามีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยด้านการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยมีความสัมพันธ์กับสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งนี้ปัจจัยส่วนบุคคลจะประกอบด้วย ปัจจัยด้านเพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาและสถานภาพ โดยปัจจัยที่มีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กับการเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว คือ ปัจจัยด้านเพศ ดังที่ Wetzel and Ross (1993 อ้างถึงใน วัลลภ วาทะสิทธิ์, 2558) กล่าวว่า เพศ (Gender) เป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดให้บุคคลได้อำนาจในการควบคุมครอบครัว (Family control) ซึ่งสังคมส่วนมากจะยกย่องและมอบอำนาจให้เพศชายเป็นผู้นำและผู้มีอำนาจเต็ม การมีอำนาจและใช้อำนาจหน้าที่เพศชายเคยได้รับมาเริ่มการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากเพศหญิงเริ่มมีบทบาททางสังคมมากขึ้น โดยเฉพาะมีการเคลื่อนไหวเรียกร้องความไม่เสมอภาคบนเงื่อนไขของหลักสิทธิมนุษยชน (Human rights) ทำให้คุลย์แห่งอำนาจเปลี่ยนไป แต่เนื่องจากเป็นความเคยชินและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เพศชายมักจะถืออำนาจและอาจมีการใช้อำนาจเบ็ดเสร็จ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของภรรยาและลูก นอกจากนี้ การประกอบอาชีพถือเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดทั้งความสุขและความเครียด อาชีพไม่เพียงแต่มีผลต่อระบบการทำงานของร่างกาย แต่ยังมีผลต่อจิตใจระยะเวลาของการทำงาน ประเภทของงาน การเดินทางไปทำงาน หรือความเสี่ยงต่ออาชีพ นับเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาวะทางจิตใจและอารมณ์ส่งผลเกิดความเครียดและอารมณ์รุนแรงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ (2556) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัวของชุมชนแขวงวัดท่าพระ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมความรุนแรงต่าง ๆ มีเพียง 3 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงทางร่างกาย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว ระยะเวลาในการสมรส จำนวนบุตรและความสัมพันธ์ของครอบครัว

2. ปัจจัยด้านสังคม

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สอดคล้องกับรายงานของอังคณา ช่วยคำชู (2559) กล่าวว่า สังคมยังมีค่านิยมและเจตคติที่ไม่เหมาะสม เกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงกับชาย เช่น แนวคิดที่ว่าภรรยาเป็นสมบัติของสามี ลูกเป็นสมบัติของพ่อแม่ ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง ผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ เจตคติของสังคมในเรื่องบทบาทหญิงชาย ให้ความสำคัญและคาดหวังเพศชายในฐานะผู้นำ ผู้ตัดสินใจ ผู้สืบทอดเชื้อสายทางครอบครัว เพราะเพศชายมีร่างกายที่แข็งแรงกว่าสามารถปกป้องผู้อ่อนแอทางร่างกาย คือผู้หญิงและเด็กได้ และมีความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรง เช่น ความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว ความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นเพราะ ผู้หญิงเป็นฝ่ายผิด หรือสมยอมเอง ทำให้ผู้ประสบปัญหาพยายามปิดไว้เป็นความลับ และด้วยความเชื่อดังกล่าวทำให้คนในสังคมไม่ต้องการ เข้าไปยุ่งเกี่ยวและให้ความ

ช่วยเหลือ ทำให้ปัญหาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สอดคล้องกับรายงานของ ยงยุทธ แสนประสิทธิ์ (2558) กล่าวว่า สังคมกำหนดให้ผู้ที่มิเพศต่างกันมีหน้าที่ต่างกัน อำนาจมักจะถูกกำหนดให้แก่ผู้ชาย ซึ่งมีอำนาจครอบงำเพศหญิง สังคมส่วนใหญ่จะยกย่องเพศชาย เนื่องจากเป็นผู้มีพลังทางด้านกายภาพ และเพศชายจะถูกเรียกขานว่าเป็นเพศที่กดขี่และเอาเปรียบเพศหญิง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล (2558) ศึกษา การประเมินกระบวนการยุติธรรมในการคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว ผลการศึกษา พบว่าบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมส่วนใหญ่มีทัศนคติในทางลบต่อคดีความรุนแรงในครอบครัว เนื่องจากผู้เสียหายและจำเลยเคยมีความสัมพันธ์ส่วนตัวมาก่อน โอกาสที่คู่ความจะมีอิทธิพลซึ่งกันและกันสูงอาจทำให้คดีไม่สัมฤทธิ์ผล รวมทั้งเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องเล็กน้อยไม่ร้ายแรง เป็นปัญหาภายในครอบครัวสามารถตกลงกันได้ บางกรณีผู้ถูกกระทำรุนแรงกลับมาแจ้งเหตุหลายครั้งนำราคาถูกลง จึงมีความพยายามหลีกเลี่ยงที่จะไม่ทำคดีความรุนแรงในครอบครัว

3. ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สอดคล้องกับรายงานของ อังคณา ช่วยคำชู (2559) กล่าวว่า สถานะเศรษฐกิจ จากปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ การเลิกจ้างงาน ธุรกิจล้มละลาย ค่าครองชีพสูง ทำให้เกิดความเครียด เป็นสาเหตุที่ช่วยให้ความรุนแรงทุกรูปแบบทั้งในครอบครัวและสังคม ลักษณะนิสัยการใช้จ่ายเกินตัว บริโภคนิยม วัตถุนิยม ทำให้มีการกู้หนี้ และก่อให้เกิดความเครียดซึ่ง ยงยุทธ แสนประสิทธิ์ (2558) กล่าวว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจ (Economic status) เป็นตัวบ่งบอกฐานะ ความมั่นคง สมบูรณ์ ในแง่ของทรัพย์สินเงินทอง ผู้ที่มีฐานะดี ไม่มีหนี้สินผูกพันผู้ไม่มีความวิตกต่อความอดอยาก ยากแค้นในชีวิตประจำวัน สามารถให้ความสุขด้วยโภชนาการ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่สมาชิกครอบครัวอย่างทั่วถึงซึ่งถ้าบุคคลในครอบครัวมีความเครียดที่เกิดจากรายได้ไม่เพียงพอ จะเป็นสาเหตุของปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างกัน เพราะ ความเครียดทำให้เกิดความเก็บกดและต่อชีวิต ส่งผลให้เกิดการกระทบกระทั่งและมีอารมณ์ก้าวร้าวไม่เป็นสุขซึ่งอาจแสดงพฤติกรรมต่อบุคคลอื่น ไปในทางลบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี ลิ้มไชยฤกษ์ (2555) ศึกษาประวัติรายกรณีหญิงที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว: บ้านพักเด็กและครอบครัวกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผลการศึกษา พบว่าหญิงที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในกรณีศึกษา มาจากครอบครัวที่แตกแยก ฐานะยากจน การเลี้ยงดูแบบขาดการดูแลเอาใจใส่ ขาดความรัก ความใส่ใจรู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย บุคลิกที่อ่อนแอ ขาดความภูมิใจในตนเอง จึงทำให้ตนเองไม่มีความสุข ไม่นั่นใจในตนเอง ไม่กล้าตัดสินใจ และต้องพึ่งพิงผู้อื่นอยู่ตลอด เมื่อถูกสามีกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จึงขอมทนให้สามีกระทำด้วยความรุนแรง

4. ปัจจัยด้านการศึกษา

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะเชิงเทรา สอดคล้องกับรายงานของ อังคณาช่วยคำชู (2559) กล่าวว่าระบบการศึกษายังไม่ให้ความสำคัญในการบรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องจริยธรรมทางเพศ การเป็นพ่อแม่ที่ดี สิทธิสตรี สิทธิเด็กและสิทธิมนุษยชน การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ยังไม่เป็นที่ยอมรับอย่างจริงจัง เนื่องจากเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ปกปิดมีผลทำให้วัยรุ่นเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากรลอง เมื่อมีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น อีกทั้ง เพ็ญจันทร์ ประดับมุข (2559) รายงานว่า การศึกษาจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวชี้วัดระดับความรู้ของบุคลากรการศึกษาย่อมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ การดำเนินชีวิต มีความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ ทั้งหมด ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลได้มีโอกาสก้าวหน้า และใช้ความรู้ความสามารถในการก่อประโยชน์ ผู้ที่มีการศึกษาย่อมมีโอกาสผิดพลาดน้อยกว่าผู้มีการศึกษาที่ต่ำกว่า เพราะสามารถใช้วิจารณญาณ ความรับผิดชอบที่ดี

5. ปัจจัยด้านการสื่อสาร

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะเชิงเทรา ทั้งนี้ ปัจจัยด้านการสื่อสารหมายถึง ปัจจัยด้านการสื่อสารของครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวในการใช้ความรุนแรง ซึ่ง เพ็ญจันทร์ ประดับมุข (2559) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในบ้าน ได้แก่ ความเป็นหัวหน้าครอบครัว และเป็นใหญ่ของผู้ชายในบ้าน โดยเฉพาะในการครอบครองทรัพย์สินและอำนาจในการจัดการค่าใช้จ่าย และเรื่องครอบครัวอื่น ๆ ทำให้บุคคลอื่นในบ้านเกรงกลัวและยอมรับอำนาจโดยคุณฐิณนอกจากนี้ กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันหลักที่ทำหน้าที่หล่อหลอม ให้บุคคลได้เรียนรู้แนวทางการดำเนินชีวิต ครอบครัวที่สมบูรณ์จะทำหน้าที่ทางสังคมได้ดียิ่งกว่าการเรียนรู้จากแหล่งอื่น ๆ ครอบครัวได้ทำหน้าที่วางระเบียบให้สมาชิก เพื่อสามารถออกไปเผชิญกับปัญหาภายนอก ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่แตกแยก ผู้ที่ทำหน้าที่หลักเป็นพ่อแม่ในการปลูกฝังแนวคิด มีข้อบกพร่องจะสร้างปัญหาให้สมาชิก ซึ่งจะนำไปสู่ความขัดแย้งไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและชุมชนได้กล่าวคือสถานการณ์ในครอบครัวเป็นอย่างไรที่มีความเป็นปกติ หรือมีเหตุการณ์ของความขัดแย้งและคับข้องใจ ในประเด็นนี้จะพบว่าการเผชิญหน้าของสมาชิกเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ จะก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างกันได้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของสังคมวัฒนธรรม และปัจจัยด้านประสบการณ์ของปัจเจกบุคคลซึ่งจะส่งผลต่อความสัมพันธ์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างกัน (Disfunction relationship) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นูรไอลลาห์ หลังปูเต๊ะ (2558) ศึกษาภูมิหลังทางครอบครัวคู่สมรสมุสลิมที่มีสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสตูล ผลการศึกษามีผลการศึกษาภูมิหลังของสภาพครอบครัวและการ

อบรมเลี้ยงดู พบว่า ส่วนใหญ่แต่ละครอบครัวประสบปัญหาเดียวกัน คือ มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม กล่าวคือ ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและควบคุมจากบิดามากเกินไป เนื่องจากรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่ยึดติดการเลี้ยงดูแบบโบราณ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

จากผลการศึกษา พบว่า การดื่มสุราและเสพยาเสพติดเป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว อันดับที่ 1 รองลงมาคือ พฤติกรรมก้าวร้าว พุดจาคำทอ เจ้าอารมณ์ การขาดความใส่ใจในครอบครัว ปัญหาเรื่องชู้สาว ความเครียดจากการทำงาน ปัญหาสุขภาพจิตของผู้นำครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติ ภาวะความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว พฤติกรรมเลียนแบบดารา ทวี สื่อต่าง ๆ หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียง และหลักสูตรการเรียนการศึกษาของบุตรสอดคล้องกับรายงานของ อังคณา ช่วยคำชู (2559) ที่ว่า การกระทำรุนแรงในครอบครัวเกิดจากหลายสาเหตุรวมกัน คือสาเหตุด้านตัวบุคคล สาเหตุด้านครอบครัว สาเหตุด้านสังคมและสาเหตุจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจ เมื่อมีปัญหาการกระทำรุนแรงในครอบครัวจะส่งผลให้ครอบครัวไม่สามารถหาหน้าที่ครอบครัวที่ดีได้ เพราะความสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวได้ถูกทำลายลง ไม่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข และเกิดผลกระทบต่อสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พูนสุข มาศรีสังสรรค์ (2558) ศึกษาการจัดการความรุนแรงในครอบครัวเชิงพุทธบูรณาการ ผลการศึกษา พบว่า องค์ประกอบภายในจิตใจตนเอง ได้แก่ ตัณหา ทิฏฐิ มานะ เพื่อลด ละ เลิก ความยึดมั่นในตัวตน ความเห็นแก่ตัว ความตระหนี่ ความมั่งคั่ง และความไม่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เป็นสาเหตุแห่งความก้าวร้าวรุนแรงและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาทีลภ วาทีลภ (2558) ศึกษาความชุกของการเกิดความรุนแรงต่อผู้สูงอายุหญิงในครอบครัวและคุณลักษณะของผู้กระทำ ความรุนแรง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ผู้นำครอบครัวที่มีบุคลิกภาพแบบอารมณ์ร้อน ก้าวร้าว โมโหง่าย มีประวัติใช้เครื่องตีมีแอลกอฮอล์ จะมีแนวโน้มใช้ความรุนแรงในครอบครัวและสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกฤษ เข็มนาถ (2555) ศึกษาความรุนแรงในครอบครัว: ศึกษากรณีบิดาล่วงละเมิดทางเพศต่อบุตรสาว ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้บิดาล่วงละเมิดทางเพศต่อบุตรสาว ประกอบด้วย 3 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมของครอบครัว ที่มีฐานะยากจน บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือรับจ้าง ดื่มสุราหรือติดยาเสพติด มีการทะเลาะในครอบครัวเป็นประจำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานภาครัฐควรวางแผนทางในการป้องกันและแก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ควรเริ่มจากการให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว อบรมเลี้ยงดูผู้ชายและ

ลูกผู้หญิงให้ได้รับความเสมอภาค ปรับเปลี่ยนทัศนคติโดยไม่ให้มองว่าปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเรื่องส่วนตัว ทุกภาคส่วนในสังคมควรมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหา

2. ชุมชนควรวางแนวทางการป้องกันปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในระดับชุมชน คือ การเพิ่มพลังอำนาจให้กับชุมชนทั้งในระดับบุคคลและชุมชน ในรูปแบบของกิจกรรมแทรกแซง ปัญหาด้วยการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและความคิดเห็น รวมทั้งทักษะและพฤติกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้คนในชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีความสามารถที่จะเผชิญกับสิ่งที่มาคุกคามหรือสามารถเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การเพิ่มพลังอำนาจในระดับชุมชน จะต้องมียุทธศาสตร์ในการดำเนินการ และต้องอาศัยความร่วมมือจากคนในชุมชนในการป้องกันปัญหา โดยกำหนดแผนการแทรกแซงที่เหมาะสมกับระยะของความรุนแรง และเป้าหมายในแต่ละระดับ รวมทั้งต้องมีระยะเวลาการดำเนินการที่ต่อเนื่องและยาวนานพอที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างได้ผลและคงที่ด้วย

3. สื่อมวลชนจะต้องผลิตและเผยแพร่สื่อสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างเรื่องความเสมอภาคระหว่างสตรี เด็ก และบุรุษ และด้านสื่อที่นำเสนออคติทางเพศที่มุ่งแสวงหาประโยชน์จากรีเอนร่างของสตรี อีกทั้งควรมีการตรวจสอบ เฝ้าระวังและส่งสัญญาณเตือนภัยในการป้องกันและคุ้มครองสตรีและเด็กจากการถูกระทำรุนแรงทางเพศ และการล่วงละเมิดทางเพศ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. สื่อมวลชนช่วยรณรงค์การป้องกันปัญหา การให้การช่วยเหลือผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ลำดับแรกจะเน้นการดูแลให้ความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ถูกระทำ ความรุนแรงให้กลับสู่ภาวะปกติ จากนั้นจึงมาใช้วิธีการหาแนวทางแก้ปัญหาหรือหาทางออกร่วมกัน ปรับความเชื่อ ทัศนคติของผู้ที่ถูกระทำรุนแรงใหม่ โดยเน้นความเท่าเทียมระหว่างเพศ เสริมสร้างความเชื่อมั่นในการเผชิญปัญหาและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นให้ทางเลือกและโอกาสในการตัดสินใจ ให้กำลังใจและช่วยแนะนำแหล่งช่วยเหลือให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

2. หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูกับครอบครัวหน้าทีและพฤติกรรมที่ดีของผู้นำครอบครัว

3. หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจความตระหนักเรื่องศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ออกคิตทางเพศแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข

4. ภาคเอกชนควรร่วมมือกับภาครัฐในการปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนในสังคมไทยในด้านศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ และความเสมอภาคระหว่างสตรีและบุรุษ

5. ภาคประชาสังคมควรทำงานในชุมชนมากขึ้น มุ่งเน้นการรณรงค์ปรับเปลี่ยนทัศนคติของชุมชนต่อความรุนแรงต่อในครอบครัว ให้ความช่วยเหลือและการฟื้นฟูช่วยเหลือให้ผู้ถูกระทำรุนแรงกลับคืนสู่สังคมได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรขยายพื้นที่การวิจัยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่หรือพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาฮายาเสฟติด
2. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อรับทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
3. ควรศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่ความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมกับครอบครัว

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง. (2559). จำนวนประชากร จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2559. เข้าถึงได้จาก http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php
- กระทรวงสาธารณสุข. (2559). ความรุนแรงในครอบครัว. เข้าถึงได้จาก <https://www.moph.go.th/46743-446>
- กীরติกานต์ เตชาวัดนากุล. (2553). ความรุนแรงในครอบครัว: จุดเริ่มต้นของการละเมิดสิทธิ. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaingo.org/writer/view.php?id=1352>
- คมกฤษ เข้มมาศ. (2555). ความรุนแรงในครอบครัว: ศึกษากรณีบิดาล่วงละเมิดทางเพศต่อบุตรสาว. *วารสารจิตวิทยาคลินิก*, 16(5), 28-30.
- จะเด็จ ชาวনীไฉ. (2552). สถานการณ์สุขภาพและความปลอดภัยของผู้ใช้แรงงานหญิงในภาคอุตสาหกรรม. *วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์*, 17(2), 41-59.
- เดชา ศิริเจริญ. (2557). เด็กกับอิทธิพลของครอบครัว. *วารสารนิติศาสตร์*, 3, 12-17.
- นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ. (2556). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัวของชุมชนแขวงวัดท่าพระ. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- นूरไลลาห์ หลังปุเต๊ะ. (2558). ภูมิหลังทางครอบครัวคู่สมรสที่มีสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาความขัดแย้งและสันติศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรีชา อุปโยคิน. (2556). *ความสุขของผู้สูงอายุ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.
- พูนสุข มาศรีงสรรค์. (2558). *การจัดการความรุนแรงในครอบครัวเชิงพุทธบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- เพ็ญจันทร์ ประดับมุข. (2559). ความรุนแรงในครอบครัว: สถานะงานวิจัยและข้อเสนอเพื่อพัฒนาโครงสร้างระบบวิจัยในอนาคต. *วารสารจิตวิทยาคลินิก*, 16(5), 1-15.
- ขงยุทธ แสนประสิทธิ์. (2558). *รูปแบบการป้องกันปัญหาความรุนแรงในครอบครัว โดยกระบวนการมีส่วนร่วม*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล. (2558). *การประเมินกระบวนการยุติธรรมในการคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลที่ได้รับ ความรุนแรงในครอบครัว*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเพื่อนหญิง.

- วัลลภ วาฑะสิทธิ์. (2558). ความชุกของการเกิดความรุนแรงต่อผู้สูงอายุหญิงในครอบครัวและคุณลักษณะของผู้กระทำความรุนแรงจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานามัยครอบครัว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุภัทร แสงประดับ. (2559). การดำเนินคดีความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550: ศึกษาเฉพาะกรณีปัญหาการดำเนินการในชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 1(1), 108-127.
- หทัยรัตน์ มาประณีต. (2554). ทศนคดีด้านความรุนแรงต่อสตรีของสตรีในชุมชนเมือง. *วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 3(6), 80-92.
- อังคณา ช่วยคำชู. (2559). ความรุนแรงในครอบครัว: สาเหตุ ผลกระทบและแนวทางการช่วยเหลือ. *วารสารธรรมศาสตร์*, 31(3), 130-145.
- อัญชลี ลิ้มไชยฤกษ์. (2555). ประวัติรายกรณีหญิงที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว: บ้านพักเด็ก และครอบครัวกรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Nunnally, J.C. (1978). *Psychometric theory*. New York: McGraw-Hill.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การทดสอบความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม
(ค่า IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อเรื่อง: สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยะเชิงเทรา

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ
ดังรายนามต่อไปนี้

1. รศ.ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร

2. ดร. โชติสา ขาวสนิท

3. ดร. สะถิระ เผือกประพันธุ์

โดยมีค่า IOC เฉลี่ยรวมเท่ากับ 1 ถือว่าเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (IOC) ของแต่ละข้อไม่น้อยกว่า
0.5 (อ้างอิง) ดังตารางสรุปคะแนนแบบทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ดังนี้

-1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ 1 หมายถึง สอดคล้อง

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ข้อคำถาม / ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. เพศ	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. อายุ	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. สถานภาพครอบครัว	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. ระดับการศึกษา	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตอนที่ 2 ปัจจัย

ข้อความ / ประเด็นคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
		1	2	3		
1. ปัจจัยด้านสังคม						
1	ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงกับชาย	1	1	1	1	สอดคล้อง
2	ความเชื่อว่าการรยาเป็นสมบัติของสามี	1	1	1	1	สอดคล้อง
3	ความเชื่อว่าคุณเป็นสมบัติของพ่อแม่	1	0	1	0.66	สอดคล้อง
4	การให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง	1	1	1	1	สอดคล้อง
5	ความเชื่อว่าคุณรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว	0	1	1	0.66	สอดคล้อง
2. ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ						
6	ผู้นำครอบครัวไม่มีรายได้	1	0	1	1	สอดคล้อง
7	ภาวะการตกงานของผู้นำครอบครัว	1	1	1	1	สอดคล้อง
8	การถูกกดค่าแรง/ถูกเอารัดเอาเปรียบ/ ต้องทำงานเกินกว่าค่าแรงที่ได้ของผู้นำครอบครัว	1	1	0	0.66	สอดคล้อง
3. ปัจจัยด้านการศึกษา						
11	บุคคลในครอบครัวขาดความรู้ความเข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว	1	0	1	0.66	สอดคล้อง
12	บุคคลในครอบครัวคิดว่า การกระทำรุนแรงในครอบครัวไม่เป็นความผิด	1	0	1	0.66	สอดคล้อง
13	บุคคลในครอบครัวขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิสตรี สิทธิเด็ก และสิทธิมนุษยชน	1	1	1	1	สอดคล้อง
14	การคบเพื่อนเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว	1	0	1	0.66	สอดคล้อง
3. ปัจจัยด้านการสื่อสาร						
ผู้นำครอบครัวใช้วิธีการสื่อสารแบบสื่อสารแต่ผู้เดียว		1	1	1	1	สอดคล้อง
ผู้นำครอบครัวมีความเผด็จการ		1	0	1	0.66	สอดคล้อง
ภรรยา หรือบุตรไม่สามารถสื่อสารกับผู้นำครอบครัวได้		1	1	1	1	สอดคล้อง

ตอนที่ 3 สาเหตุความรุนแรงในครอบครัว

ข้อความ / ประเด็นคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
		1	2	3		
1. พฤติกรรมความรุนแรงทางกาย						
1	พฤติกรรมก้าวร้าว พุดจาต่าทอ เจ้าอารมณ์ ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว	1	1	1	1	สอดคล้อง
2	ปัญหาเรื่องผู้สาวเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว	1	1	1	1	สอดคล้อง
3	การดื่มสุราและเสพยาเสพติดเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว	1	0	1	0.66	สอดคล้อง
4	การขาดความใส่ใจในครอบครัวเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว	1	0	1	0.66	สอดคล้อง
5	ปัญหาสุขภาพจิตของผู้นำครอบครัวเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว	1	1	1	1	สอดคล้อง
6	ความเครียดจากการทำงานเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว	1	1	0	0.66	สอดคล้อง
7	ความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว	1	1	1	1	สอดคล้อง
8	พฤติกรรมเลียนแบบดารา ทีวี สื่อต่าง ๆ หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว	1	1	1	1	สอดคล้อง
9	ภาวะความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัวเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว	0	1	1	0.66	สอดคล้อง
10	หลักสูตรการเรียนการศึกษาของบุตรเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว	1	1	1	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ข

การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเนื้อหา

สรุปผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเนื้อหา

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.943	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1.1	111.0407	376.148	.429	.943
A1.2	111.1537	374.974	.385	.944
A1.3	110.6261	373.343	.460	.943
A1.4	111.2367	368.482	.490	.943
A1.5	111.1085	367.062	.485	.943
A2.1	110.8271	364.065	.683	.940
A2.2	110.4754	367.608	.655	.941
A2.3	110.5985	367.739	.578	.942
A3.1	110.3698	372.015	.526	.942
A3.2	110.6362	364.582	.622	.941
A3.3	110.4703	369.715	.611	.941
A3.4	110.9703	367.412	.578	.942
A4.1	110.6462	364.996	.685	.940
A4.2	110.4955	362.974	.634	.941
A4.3	110.7316	364.816	.616	.941
B1	109.9176	379.838	.523	.942
B2	110.0382	375.195	.559	.942
B3	109.8120	379.679	.572	.942
B4	109.9326	377.065	.535	.942

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
B5	110.0708	375.168	.551	.942
B6	110.0608	377.348	.496	.942
B7	110.3748	369.050	.591	.941
B8	110.6990	365.877	.629	.941
B9	110.6286	371.745	.571	.942
B10	110.9452	361.813	.645	.941
A1	111.0331	371.355	.623	.941
A2	110.6328	366.123	.764	.940
A3	110.6117	367.898	.793	.940
A4	110.6246	363.936	.746	.940
B	110.2480	372.914	.744	.941

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อการวิจัยสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จึงขอความกรุณาตอบคำถามที่ตรงความเป็นจริง โดยคำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ช่องว่างที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. 18 – 25 ปี 2. 26 – 30 ปี
 3. 31 – 35 ปี 4. 36 – 40 ปี
 5. 41 - 45 ปี 6. 46 – 50 ปี
 7. 51 - 55 ปี 8. 56 – 60 ปี

3. สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส
 3. หม้าย/แยกกันอยู่

4. รายได้

1. ไม่เกิน 10,000 บาท 2. 10,001-20,000 บาท
 3. 20,001-30,000 บาท 4. 30,001-40,000 บาท
 5. มากกว่า 40,000 บาท

5. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าประถมศึกษา 2. ประถมศึกษา
 3. มัธยมศึกษา/ ปวช. 4. ปวส./ อนุปริญญา
 5.ปริญญาตรี 6. สูงกว่าปริญญาตรี

6. อาชีพ

1. รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ 2. นักเรียน/นักศึกษา
 3. ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว 4. รับจ้าง
 5. เกษตรกร 6. อื่น ๆ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับปัจจัยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

เห็นด้วยมากที่สุด = 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก = 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง = 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย = 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด = 1 คะแนน

หมายเหตุ: ผู้นำครอบครัว หมายถึง บิดา มารดา สามี ภรรยา หรือบุคคลที่เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นที่เคารพ เป็นผู้อุปการะ ผู้ดูแลครอบครัว

ปัจจัย		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ปัจจัยด้านความเชื่อ ค่านิยม และสังคม						
1.	ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงกับชาย					
2.	ความเชื่อภรรยาเป็นสมบัติของสามี					
3.	ความเชื่อว่าคุณเป็นสมบัติของพ่อแม่					
4.	การให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง					
5.	ความเชื่อถึงความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว					
2. ปัจจัยด้านสถานะเศรษฐกิจ						
6.	ผู้นำครอบครัวไม่มีรายได้					
7.	ภาวะการตกงานของผู้นำครอบครัว					
8.	การถูกกดค่าแรงถูกเอารัดเอาเปรียบ ต้องทำงานเกินกว่าค่าแรงที่ได้ของผู้นำครอบครัว					
3. ปัจจัยด้านการศึกษา						
9.	บุคคลในครอบครัวขาดความรู้ ความเข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว					
10.	บุคคลในครอบครัวคิดว่ากรกระทำรุนแรงในครอบครัวไม่เป็นความผิด					

11.	บุคคลในครอบครัวขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิสตรี สิทธิเด็ก และสิทธิมนุษยชน					
12.	การคบเพื่อนเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว					
3. ปัจจัยด้านการสื่อสาร						
12.	ผู้นำครอบครัวใช้วิธีการสื่อสารแบบสื่อสารแต่ผู้เดียว					
13.	ผู้นำครอบครัวมีความเผด็จการ					
14.	ภรรยา หรือบุตรไม่สามารถสื่อสารกับผู้นำครอบครัวได้					

ตอนที่ 3 สาเหตุความรุนแรงในครอบครัว

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว
แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

เห็นด้วยมากที่สุด = 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก = 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง = 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย = 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด = 1 คะแนน

สาเหตุความรุนแรงในครอบครัว		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	พฤติกรรมก้าวร้าว พุดจาคำทอ เจ้าอารมณ์ ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว					
2.	ปัญหาเรื่องชู้สาวเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว					
3.	การดื่มสุราและเสพยาเสพติดเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว					
4.	การขาดความใส่ใจในครอบครัวเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว					
5.	ปัญหาสุขภาพจิตของผู้นำครอบครัวเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว					

6.	ความเครียดจากการทำงานเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว					
7.	ความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว					
8.	พฤติกรรมเลียนแบบคารา ทวี สื่อต่าง ๆ หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว					
9.	ภาวะความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัวเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว					
10.	หลักสูตรการเรียนการศึกษาของบุตรเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว					